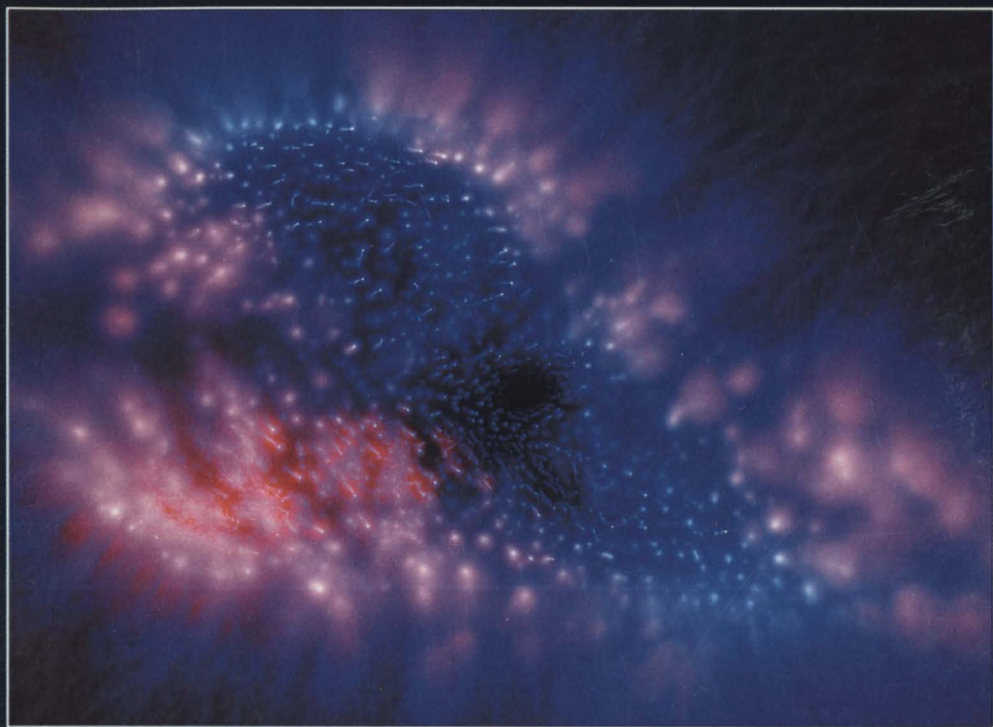

UFO

INFORMATION

1-1988
UFO-Information:
Box 9109, 580 09 Linköping

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomen.
Utk. med 4 nr/år.

Prenumerationsåret på UFO-Information är 1 jan.-31 dec.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Kjell Thörlund. Tel. 013-17 17 90

Övriga medarbetare:
Sören Andersson, Ronny Thunér,
Håkan Gustafsson och Kristina Finér.

Redaktionens besöksadress:
Danmarksgatan 4B
Linköping
Tel. 013-17 17 90

UFO-Information:
Box 9109, 580 09 Linköping

Prenumeration och medlemskap:
Postgiro: 483 64 25-1

UFO-Information kostar 100:- helår.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskin. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida!

För artiklarna svarar författarna. Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information.

UFO-Information ser gärna också att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär — det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att tex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga TECKNARE och ÖVERSÄTTARE

för översättning av engelska, franska
och spanska texter.

Vi vill också gärna knyta kontakter med
UFO-intresserade som kan hjälpa till
att på sina hemorter följa upp och
bearbeta aktuella UFO-fall.

För närmare upplysningar ring (kvällstid)
eller skriv till, UFO-Information,
Box 9109, 580 09 Linköping.

UFO-INFORMATION utkommer oregelbundet
med 4 nr/år. Tidskriften är ideellt styrd, dvs allt
arbete med tidskriften är oavlönat.

Missa inte UFO-Informationens pangerbjudande:

JUBILEUMSNUMRET!

Tidningen är ett måste för den
verkligt UFO-intresserade.

Beställ den
medan den fortfarande finns kvar i lager!

Rekvirera ditt ex. genom att sätta in
35 kronor på postgiro

483 64 25-1

Märk talongen
"Jubileumsnummer"

UFO-RAPPORTERNA ÖKAR!

Välkomna!! alla ni nya prenumeranter som tillkommit i år och samtidigt vill jag tacka alla bidragsgivare som i år var fler än vanligt. Ni ska veta att det är era extra bidrag som är avgörande i många ekonomiska frågor. Givetvis är vi tacksamma om ni enbart prenumererar men tack för alla bidrag än en gång. På tal om prenumeranter så finns det de som fortfarande inte förstått att UFO-Information arbetar helt på ideell basis. Därför kan vi inte garantera en jämn utgivnings cykel. Varje nummer kommer ut när tid och material finns att tillgå. Målet ligger på 4 nummer per år. Tidningen kan komma sent ibland och tidigt ibland. För det mesta sent. Utgivningsperioden är alltså oregelbunden. Vi på redaktionen jobbar som slavar för att ni skall få er UFO-Information i någorlunda sinom tid. Många har säkert gått och längtat efter U.I. nu och för att göra er glada har vi som extra bonus utökat sidoantalet i detta nummer med 4 sidor. Inte illa eller hur?! På UFO-fronten har frekvensen av inrapporteringar ökat lite och det är ett gott tecken för vårt intressanta arbete. Mestadels har det varit rapporter som kunnat förklaras med vanliga objekt såsom satelliter, flygplan och även lastbilar. Dock har det kommit oss tillhanda ett par intressanta fall som vi kommer att publicera i U.I. så småningom. Det första finns redan i detta nummer och behandlar en närkontakt av andra graden just här i Linköping. Ni kan förstå att det är extra roligt när det händer saker på hemmaplan. Vi hoppas att ni skall finna mycket nöje av att läsa UFO-Information i år och här kommer en liten innehållsförteckning över nummer 1 1988. Varsågod!!
Kjell 1988

INNEHÅLL NR 1 1988

Ledare och innehållsförteckning.....	Sid 3
Ett nytt "Villas-Boas"-fall i Brasilien.....	Sid 4
UFO-jakt i Kina.....	Sid 7
"Big Foot"? i Bohuslän.....	Sid 14
...och deltavinge i Finland.....	Sid 16
Närkontakt i Linköping.....	Sid 18
Kidnappingsfall i Polen.....	Sid 19
Kanadensisk rockgrupp kidnappad?.....	Sid 21
Insändare: Telepatin-som jag förstår den.....	Sid 33
USA varnades av rymdvarelser.....	Sid 34
Miniatyr-UFO med lilleputtar.....	Sid 35

ETT NYTT "VILLAS-BOAS"-FALL I BRASILLEN

av Luiz do Rosario Real

DEL II

Efter sin UFO-upplevelse uppvisade José Inacio beteendeproblem på firman där han arbetade. Under de första dagarna påföljande vecka, verkade han apatisk och försumlig. Hans tankar var alltid någon annanstans, kretsande kring hans upplevelse, och han verkade väldigt bekymrad. Hans duglighet i arbetet minskade i en sådan grad, att detta uppmärksammades av hans arbetsgivare samt några av hans arbetskamrater.

I ett uttalande i universitetsradion av hans arbetsgivare, Sr. Olímpio Fonseca, framgick det att denne givit honom rådet att konsultera företagsläkaren, dr. José Francisco Pereira da Silva.

Efter att hypnosresultaten lämnats ut i radion och i ortstidningen **O Diario Popular**, genomgick hans studiekamraters och arbetskamraters attityd gentemot honom en förändring. De visade sig mycket mer förstående och försökte giva honom allt det moraliska stöd han behövde. Som ett resultat av detta blev han lugnare och fick det lättare att ägna sig åt sina normala aktiviteter både på högskolan och i arbetet.

En intressant detalj bör nämnas: som en följd av hans märkliga upplevelse, och helt oförklarligt kände José Inacio inte längre något behov av att röka - en ovana som han haft i flera år.

Förutom detta verkar José Inacio, ända fram till dags dato, inte inse

den djupa betydelsen av hans fall och vad detta kan representera för den världsvida UFO-forskningen. Han verkar fullständigt likgiltig, som om ingenting hade hänt.

Platsen där José Inacio kidnappades är nästan öde, och mycket få personer passerar den vägen. Det finns endast några byggnader i området, och dessa ligger på ganska stort avstånd från varandra. De två närmaste husen ligger ca 200 m från kidnappningsplatsen.

Under en fotografisk rekonstruktion av händelsen, den 19 mars 1978 (sexton dagar efter händelsen), lyckades Luiz do Rosário Real intervjua de personer som bor i dessa två hus, samt erhålla uppgifter om händelsen från tre av dessa. Dessa är: Antonio Dias Campos, stenhuggare, 29 år; Roberto Sias, stenhuggare, 26 år; och Leda Sias, hembiträde, 20 år. Alla tre uppgav att de kvällen den 2 mars 1978, omkring kl 20.30, såg ett märkligt cirkelrunt, lysande föremål omgivet av en ljusring, vilket svävade på låg höjd över fältet. Enligt deras angivelser befann det sig faktiskt precis ovanför den plats där José Inacio återfick medvetandet efter kidnappningen. Alla tre vittnena sade också att föremålet, efter att ha stått stilla ovanför fältet i ca fem minuter, sakta började röra sig mot nordväst, längs en stigande diagonal linje, varvid det långsamt tonade bort och försvann.

DET BÖR FRAMHÅLLAS ATT FALLET JOSÉ INACIO EJ OMNÄMNES VID NÅGOT TILLFÄLLE UNDER INTERVJUN MED DESSA TRE VITTNEN. HÄRAV ANLEDNINGEN TILL ATT VI FÄSTER SÅ STOR VIKT VID DERAS VITTNESMÅL.

Mellan ungefär kl 20.00 och 20.30 på kvällen den 2 mars 1978 såg hundratals personer ett UFO passera över himlen ovanför Pelotas. Det flög i sakta mak från syd mot nord och observerades på en höjd av omkring 30 till 40 grader ovanför horisonten. Det hade en mörk kärna och dess skenbara diameter var större än fullmånens. Till formen var det runt och verkade omgivet av en "gloria" som liknade ett självlysande moln.

På några platser i närheten av det stråk som UFOt följde inträffade strömbortfall; gatulampor slocknade och tändes först igen när UFOt redan befann sig långt bort.

Dagstidningen **DIARIO POPULAR** av den 5 mars 1978 citerar vittnesmål som lämnats av två personer: José Antonio Garcia, som läste naturvetenskap vid universitetet i Pelotas, samt dennes fästmö, Marta Regina. De stod båda vid ingången till hennes hem, då de på himlen fick syn på ett föremål som utsände ett intensivt vitt ljus. I samma ögonblick inträffade ett strömbrott på flera gator runtomkring. Klockan var omkring 20.00 och den märkliga farkosten flög omkring i skyn i ungefär 8 minuter. Först trodde de att det var månen, men ganska snart upptäckte de att dess ljus pulserade samt att det rörde sig. Dessutom verkade det inböljt i ett slags gaskropp.

Samma kväll, den 2 mars 1978, rapporterade två landsvägspoliser att de sett ett UFO. Bägge männen var

i tjänst i Posto da Balança, bredvid den bro som förbinder Pelotas med Rio Grande över Sao Gonçalo-floden. UFOt verkade ha lyft från ett gräsbevuxet myrområde i närheten. Det var format "som en flat skål som stod lodrätt" och omgavs av en lysande "gloria". Det avgav inget ljud och färdades sakta över himlen i en nordlig kurs.

Vid skymningen den 2 mars 1978 såg ett flertal personer som befann sig i förstaden Simoes Lopes ett glödande ljus över den södra horisonten - en "enorm, lysande stjärna med växlande färger". Enligt studenten Silvio Morelli "såg det ut som en av dessa skinande satelliter som man ser då och då" - men med en skillnad - "den sprutade ut strålar av ljus!"

Den 19 mars 1978 var UFO-forskaren Luiz do Rosário Real ute och letade efter spår på kidnappningsplatsen. Med honom var Elizabeth Regina G. Real, hans dotter (och amatörfotograf); Maria-Regina da Silva; Orlando Costa Silva; samt kidnappningsoffret självt, José Inácio.

Efter att ha gått en sträcka, kom sällskapet fram till ett ställe, i en sänka, där de upptäckte tydliga märken efter José Inacios kropp där den legat natten den 2 mars. Gräset hade vuxit en hel del sedan dess, men var fortfarande nedpressat, och marken därunder var våt. José Inacio drog sig till minnes att, när han kom hem på natten efter kidnappningen, byxorna var blöta och smutsiga. I ett försök att demonstrera sin upplevelse, lade han sig ned igen i samma läge som han befunnit sig i när han återfick medvetandet, på platsen där gräset var nedpressat. Och hans byxor blev smutsiga igen på exakt samma ställen. Han kom

också ihåg att han, när han reste sig upp, inte kunde se ljusen från staden. Och faktum är att det nu var möjligt att bekräfta detta, och orsaken var sänkan i marken.

Sr Júlio Dias de Campos, 35-årig stenhuggare, boende på Rua Frontino Vieira i Fragata, berättade för några av sina grannar att han tidigt på morgonen den 3 mars 1978 sett en yngling ligga, med ansiktet nedåt på exakt den plats där José Inacio befunnit sig. Han hade faktiskt även försökt hjälpa denna att komma på fötter. Utan förklaring hade ynglingen rest sig upp och vinglande gett sig iväg.

Tyvänn förnekade emellertid Júlio Dias de Campos detta, när han förhöordes av Luiz do Rosário Real. Men under tiden hade forskaren redan bandat uttalanden från flera personer som bodde på Rua Campos Sales 576 i Fragata, och enligt dessa hade Júlio kategoriskt berättat för dem att han hade sett "en yngling ligga på fältet" tidigt på morgonen den 3 mars 1978, och att han nu förnekade detta på grund av att han "är rädd för att bli inblandad".

När José Inacio endast var fyra år gammal, år 1964, ropade hans far en kväll och bad honom komma ut för att titta på ett märkligt föremål som färdades över himlen. Pojken kom ut i lagom tid för att konstatera att UFOt var mer eller mindre runt till formen, med "en sorts krage av flerfärgade ljus kretsande runt det, vilka blinkade intermittent". Iakttagelsen varade endast några sekunder, men detta var tillräckligt för dem att konstatera att UFOt, som

färdades i en syd - nordlig kurs,
var helt ljudlöst.

Under natten den 18-19 mars 1978. hade hans mor, Dona Iracema Valadao Alvaro en märklig dröm i vilken en okänd person vidrörde hennes ena skuldra och utbytte följande dialog med henne:-

- "Mina lyckönskningar. Ni kommer att bli farmor!"

- "Men jag är redan farmor."

- "Nej - men det kommer att vara
din yngste sons barn."

- "Men han har ingen fru."

"JO - NI KOMMER ATT BLI FARMOR,
MEN INTE HÄR I DENNA VÄRLD, UTAN
DÄR, I DEN ANDRA RYMDET!"

Då hon tyckte allt detta var mycket lustigt när hon vaknade, berättade hon om drömmen för sin son på följande morgon. **HAN TOG ETT STARKT INTRYCK AV DET HELA, MED TANKE PÅ ATT HANS MOR INTE KÄNDE TILL DET MINSTA OM DEN "UPPGIFT" SOM HAN HADE ATT FULLBORDA, VILKET HADE AVSLÖJATS UNDER HYPMOSSESSIONERNA.**

KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW,
VOLUME 31, NO.3, 1986.

|||||

HAR DU HAFT NÅGON

UFO-UPPLEVELSE?

TVEKA EJ, KONTAKTA

UFO-INFORMATION!

UFO-JAKT I KINA

Vi har nyligen haft vår "Flygvapenjakt på pingpong-bollar" över Brasilien, och nu i en färsk kull pressurklipp för vilken vi står i tacksamhetsskuld till vår korrrespondent i Japan, Herr Yusuke J. Matsumura, har vi detaljerna i en liknande men mindre "Flygvapenjakt" i Kina. I stället för att göra en generell sammanställning av dessa rapporter, som jag skulle ha gjort i normala fall, har jag denna gång tagit det ovanliga steget att översätta hela samlingen klipp mycket omsorgsfullt, ty detta nya fall ger oss ett utmärkt tillfälle att se hur de kinesiska myndigheterna tar itu med de förbaskade UFO:n.

Under de första åren efter att de just gjort sig av med de vidriga personer som gick under namnet "De Fyras Gång", och övergått till en **något** mer avslappad form av Marxist-tyranni, kan de kinesiska myndigheterna inte känt till så värst mycket om UFOs, och i allt tumultet under inbördeskriget och den ömsesidiga lemlästningen sedan Mao Tse-Tung (Mao Zedong) grep makten 1949 (endast två år efter Kenneth Arnolds iakttagelse) kan de varken ha haft lust eller tid att studera problemet. Följaktligen fick vi, när denna lätta avslappning kom, höra talas om grundandet av det civila Kinesiska UFO-forskningssällskapet samt utgivningen av deras tidskrift (vilken publicerades i Lanzhou, nordvästra Kina) med ett totalt antal läsare på 300.000 - en siffra som jag anser vara humbug. I teorin antas de byta tidskrift med FSR, eftersom vi regelbundet skickar vår tidskrift till **deras** utrikiska representant, Paul Dong. Men verkligt faktum är att knappt en kinesisk tidskrift per år kommer fram till mig, och de som kommer fram innehåller inget annat än översatt pyttipanna på artiklar om Keyhoe och Hynek samt mycket gamla artiklar av Vallée och Ribera; ett fåtal notiser om "saker på himlen" över Kina, och den vanliga spaltfyllnaden i formen av artiklar om hypotetisk rymdflygning av människor.

Min egen gissning är att, nu när de kinesiska myndigheterna haft tid att slå sig till ro en aning, samt även haft tid att ta en titt på UFO-fenomenet, de otvivelaktigt insett hur farligt det är. Därför, trots det vanliga snacket om den kinesiska versionen av "glasnost", kan man förutsäga att de kommer att börja stampa hårt på UFO-forskningen där, och att alla grupper och tidskrifter så småningom kommer att dö, liksom sker på andra håll.

För några månader sedan talade jag med en utländsk expert, en världsberömd man inom UFO-fältet, som just återvänt efter ett besök i Kina. Han hade fått en inbjudan att besöka landet av en UFO-studiegrupp där, men jag hade varnat honom att, förutom en god chans att få se något av Kina, resan inte skulle frambringa

något av värde och att han inte skulle vara fri att träffa människor. Detta visade sig vara riktigt. Han berättade att kommunala ämbetsmän bevakat och besvärat honom under hela hans vistelse i staden, och att de förbjudit medlemmarna i UFO-studiegruppen att ta emot honom som gäst i deras hem. De samtal och kontakter som han lyckats få till stånd hade därför skett smygvägen.

Den lilla kull aktuella rapporter från Kina, vilka jag återger nedan visar att de kinesiska myndigheterna tar till de vanliga metoderna när det gäller att styra allmänhetens intresse bort från ämnet. Det framgår tydligt, att döma av det stora utrymme i pressen som tilldelats detta fall, att de är mycket bekymrade över det. Och de inser säkert att deras gamla utnötta "förklaringar" håller på att förlora grund. Det är därför desto mer förvånande att de kinesiska press-censorerna blivit så slarviga och oförsiktiga, som i det här fallet, att de släppt ut flera små trevliga katter ur säcken. Dessa små katter (som är så välkända för oss från hela världen!) är: (1) Rapporterna att, efter det att UFOt passerat genom några moln, molnen fortfarande lyste; (2) rapporterna att flera ögonvittnen sagt att deras armbandsur stannat; och (3) rapporterna att det förekommit ett kort strömavbrott på ön Shengsi, utanför Kinas kust, samtidigt som UFOt passerade. Alla dessa tre anmärkningsvärda fenomen, menar de kinesiska experterna vara slumpens verk. -Redaktören för FSR.

KÄLLOR

Wenwei Bao (Shanghai-upplagan), 28 augusti 1987.
Wenwei Bao (Shanghai-upplagan), 29 augusti 1987.
Wenwei Bao (Hongkong-upplagan), 29 augusti 1987.
Wenwei Bao (Hongkong-upplagan), 31 augusti 1987.
Dagong Bao (Shanghai-upplagan), 31 augusti 1987.
Jenmin Ribao (Peking-upplagan), 29 augusti 1987.

1.WENWEI BAO, Shanghai, 28 augusti
SHANGHAI BESÖKTES I GÅR KVÄLL AV ETT UFO. "DET FLÖG MOT SYDOST: STORT SOM ETT TVÄTTFAT, MED EN MÖRK FLÄCK I MITTEN": SOMLIGA SÄGER "SOM EN SPIRALFJÄDER"

Wenwei Baos reporter: Omkring kl

19.58 i går kväll passerade ett o-identifierat flygande föremål över staden. Från kl 20.00 och framåt mottog tidningen ett flertal telefonsamtal från personer som rapporterade händelsen.

En uppringande person i Shangnan Xincun i Pudong-området, sade att dess skenbara storlek var som ett tvättfat, att det hade en mörk fläck i mitten och att det utsände bländande ljusblixtar. Han iakttog det i ca två eller tre minuter tills det försvann i sydost.

En läsare vid namn Zhou i Zhonggu-xiang i Qingpu-området gav en liknande, men mer utförlig beskrivning. Han liknade föremålet vid spiral-fjädern i ett ur. Den undre delen blev gradvis suddig för att till slut antaga formen av en rund svans.

Den märkligaste detaljen var att molnen fortsatte att lysa efter det att föremålet passerat genom dessa. Detta vittne, som var mycket uppskattat, berättade att han aldrig tidigare i sitt liv skådat något liknande flygande föremål.

Det kom också många telefonsamtal från invånare i Jiangwan- och Caojiadu-distrikten.

Vi ringde upp Shanghais Väderleksbyrå, Shanghais Observatorium och Yushan-Universitetet. Dessa uppgav att även de hade mottagit flera samtal i samma stil, men menade att det för tillfället var omöjligt att lämna någon klar och definitiv förklaring.

2.WENWEI BAO, Shanghai, 29 augusti

I dag rapporterade samme tidningsreporter att personalen på Shanghais Observatorium offentliggjort sin uppfattning att det observerade föremålet antagligen var en människotillverkad robot eller delar av en sådan. (Tidningen uppgav emellertid nu - för första gången - att flera personer rapporterat **strömavbrott** i samband med UFOts överflygning.) Tidningen förklarade nu, enligt experternas uppfattning, att om några sådana strömavbrott inträffat någonstans, så inträffade dessa av en ren slump och kunde inte ha något samband med det flygande föremålet.

Tidningen fortsätter med att nämna att ett okänt flygande föremål orsakat stor uppståndelse i Shanghai också år 1985, och personalen på Observatoriet hade diskuterat saken och kommit fram till att det var en meteor.

Sedan 1986, uppger tidningen, har Shanghais Observatorium mottagit mer än tolv rapporter om UFOs. Observatoriets experter ser inte på dessa

fenomen som föremål från Yttre Rymden, utan snarare som något naturfenomen som har sin upprinnelse i Jordens egen atmosfär.

3.RENMIN RIBAO, Peking, 29 augusti

UFO ÖVER ZHEJIANG-PROVINSEN OCH SHANGHAI. FLYGVAPNETS HÖGKVARTER I SHANGHAI SÄNDER UPP ETT JAKTPLAN FÖR ATT UNDERSÖKA SAKEN. PLÖTSLIGT STRÖMAVBROTT PÅ SHENGSI, OCH ARMBANDSUR STANNAR.

XINHUA NYHETSBYRÅ, PEKING, 28 augusti. Från vår Shanghai-korrespondent:-

I går kväll observerade många människor i staden Shanghai passagen av ett UFO genom deras luftrum.

Ögonvittnena uppger att iakttagelsen gjordes mellan kl 19.50 och 20.30. De beskrev det som "en blinkande spiral med ett glödande akterparti". Somliga såg "en lysande eliptisk skiva". Andra sade: "Som en komet, med en lysande svansöppning som ett paraply".

Ögonvittnena rapporterade färgen som gul, och sade att föremålet roterade medsols snabbt från väst mot öst. Hela iakttagelsen varade endast en kort stund.

Marinflygstationen i Shanghai sände upp ett flygplan för att förfölja och observera föremålet.

På Shanghais Väderleksbyrå sågs föremålet även av byråns anläggningschef, Shu Jiajin som berättade att detta var första gången ett UFO dök upp över Shanghai, men vad gäller dess natur och ursprung, så var det ännu ej möjligt att lämna något konkret svar.

Enligt ett telegram från en korrespondent i Shengsi län inträffade ett strömavbrott samtidigt som UFOt passerade över området. Elverkets alla maskiner fungerade som vanligt,

巴也呈桔黃色，整個物體作順時針旋轉，但尾並不旋轉，朝東南方向而去。七點五十九分，它變換在我飛機的左前方。此刻，它還由下降變為上升，速度比下降時要快得多。又過了四十五秒，我沒有追上它，這時已到機場上空，於是請求降落，並報告了上述情況。我飛離陸時，飛行物體已在川沙縣上空，逐漸看不見了。

【中新社福州二十九日電】福建省福州及閩北的政和、松溪、柘洋等地於八月二十七日晚八時左右相繼發現不明飛行物。據福建日報報導，這不明飛行物呈扁圓形，通體發出桔紅色的光，從閩南兩側發出白色的光。該飛行物由西向東運行，八月二十七日晚七時五十九分出現在政和縣東山村北面上空，有六十多

光圈似臉盆 發桔黃色光

UFO 飛臨上海 軍機即升空追蹤

【本報上海二十八日電】二十七日晚八時，上海夜空中出現發桔發光的不明飛行物，引起許多人的注意。據目擊者描述，這不明飛行物，形狀和許多目擊者描述的差不多。至八時三十分，不明飛行物在東面海岸上消失了。

據天文學家分析，這個不明飛行物既不是流星，也不是彗星，它有可能是個人造的飛行體（如火箭等）或其殘骸留在空間，靠反射太陽光而發光。一九八五年，上海曾出現一個不明飛行物而引起轟動。上海天文台當時認為是火流星。自八六年以來，上海臺上已發現不明飛行物有十二次之多。對於這次現象，有待在繼續收集資料後，再作進一步分析判斷。

UFO 大鬧華東地區

空軍機師談追蹤經過 適巧空中執勤 追蹤歷時兩分餘鐘

【本報上海二十九日電】駐滬空軍某部飛行員毛學成二十七日晚間不明飛行物追蹤歷時四十五秒。毛學成今天向人們敘述追蹤飛行物經過的情況。

毛學成是位全天候飛行員，已飛行十多年，有豐富的飛行經驗，他說：「二十七日晚七點三十五分，我奉命駕機起飛，執行空中巡邏任務，以時速八百公里的速率，由崇明島上空向正南方的機場返航。當我飛越長江上空時，突然發現右上空，有一個很亮，很刺眼的飛行物體，它既不像飛機，也不像導彈，倒像一個不明飛行物，大小和形狀比一般飛機稍大一圈，我立即加大油門，以九百公里的速度，與它形成一百度夾角，緊急追趕。此時，針針指在七點五十七分，我經過仔細觀察發現不明飛行物在下降，並點點顏色呈桔黃色，後面拖著一條煙形尾

omkring 2,45 minuter, och i dag har han lämnat en redogörelse.

ningar, var spiralformat och snurrade medan det förflyttade sig, mycket snabbt.

När det passerade över ön, slocknade all elektrisk belysning och tändes igen ca en minut senare. El-försörjningskontoret uppgav att de ej hade brutit strömmen, utan körde för fullt. Det förekom också rapporter att ett UFO iakttagits i Hangzhou.

Som vi har förstått saken, så sände Flygvapnets Högkvarter i Shanghai upp ett plan för att förfölja och undersöka UFOt. Pilotens beskrivning på föremålet stämde väl överens med de redogörelser som lämnats av flera ögonvittnen. Kl 20.30 hade det försvunnit österut över havet.

Enligt astronomernas undersökningar var detta varken en meteor eller någon komet, men det kan möjligtvis ha varit ett människotillverkat föremål (som till exempel en raket, etc.) eller resterna av en sådan, som föll och reflekterade solljuset.

Redan år 1985 syntes ett UFO över Shanghai, vilket orsakade en hel del uppståndelse. Vid det tillfället menade man på Shanghais Observatorium att det var en bolid. Sedan 1986 har Shanghais Observatorium sett ca ett dussin oidentifierade flygande föremål. Vad gäller detta senaste fall, så måste vi vänta på deras slutliga svar efter att de insamlat mer data om händelsen.

5. DAGONG BAO, Hongkong, 31 augusti
UFO-TUMULT ÖVER ÖSTRA KINA: FLYGVAPENPILOT BERÄTTAR OM SIN JAKT

Från vår Shanghai-korrespondent, 29 augusti:-

Den 27 augusti förföljde flygvapenpiloten Mao Xuecheng, vid ett visst förband i Shanghai, ett UFO i

då det plötsligt blev avbrott; och omedelbart försänktes hela ön i mörker. De flesta människors armbandsur stannade. Det enda man kunde se på himlen var det lilla föremålet, "format som en leksakssnurra", av kanske en helikopters storlek", som snabbt snurrade iväg från väst mot ost. Tack vare strömbavbrottet, såg de flesta av militären och civilbefolkningen på ön fenomenet.

4. WENWEI BAO, Hongkong, 29 augusti
UFO NÄRA SHANGHAI. "RUNT SOM ETT TVÄTTFAT, UTSÄNDE GULORANGE STRÅLAR." MILITÄRT FLYGPLAN SÄNDES UPP FÖR ATT UNDERSÖKA SAKEN

Från vår Shanghai-korrespondent, 28 augusti:-

Kl 20.00 den 27 augusti visade sig ett ljusstarkt, blinkande UFO på kvällshimlen över Shanghai en kort stund och försvann. På många platser var folk ute och spatserade i den milda kvällsluften, då de fick syn på den märkliga uppenbarelsen på himlen. En man boende i Pudong sade: "Omkring kl 19.56 ungefär, visade sig plötsligt ett spiralformat flygande föremål över Baillianjing, dess storlek ungefär som en korgboll. Det sköt ut starka blixtrar och rörde sig, fortfarande snurrande, mot sydost. I Nanhui län rapporterade mängder av personer att det syntes omkring kl 19.55. Ögonvittnenas visuella bedömning var att det befann sig på en höjd av ca 4.000-5.000 m. Det var en ellipsoid och dess (skennbara? RED.) diameter var omkring 30-50 cm. Baktill fanns en gulorange stråle från en öppning som verkade vara av ett tvättfats storlek.

Fiskarebefolkningen på ön Shengsi såg det kl 19.57. Det var större och ljusstarkare än planeten Venus. De sade att det hade tre blekvita öpp-

sen och gick upp i hastigheten 900 k/tim för att försöka hinna upp föremålet. Min klocka visade på 19.57. Jag höll hela tiden blicken riktad mot föremålet och såg nu att det rörde sig nedåt. Den ljusstarka delen på det var gulorange till färgen och bakom det fanns ett slags spiralformig svans också den gulorange. Hela tingesten snurrade runt medsols, men svansen snurrade ej. Kl 19.59 ändrade det läge till babord sida, något framför planet. I detta ögonblick började det stiga igen och ökade hastighet betydligt i jämförelse med när det hade sänkt sig. Efter ytterligare 45 sekunder hade jag ännu ej hunnit ifatt det och befann mig över flygfältet. Jag bad då om tillstånd att få landa. Föremålet försvann mot sydost, över Chuansha län.

TELEGRAM FRÅN CENTRALA NYHETSBYRÅN I FUZHOU, den 29 augusti:-

Omkring kl 20.00 den 27 augusti sågs ett oidentifierat flygande föremål över Fuzhou och även över Zhenghe, Songqi och Tuorong i norra delen av provinsen Fujian.

Enligt en rapport i dagstidningen **FUJIAN RIBAO** var UFOt elliptiskt till formen, hela dess kropp utsände ett rödorange sken och från farkostens båda sidor utsändes strålar av vitt ljus. Det färdades från väster mot öster och kl 19.59 syntes det på himlen norr om byn Ancun, vilken är belägen öster om Zhenghe län, och iaktogs av mer än sextio personer.

6. WENWEI BAO, Hongkong-upplagan den 31 augusti:

Denna innehåller samma rapport om Fujian-provinsen, som just presenterats i notis nr 5 ovan, men bjuder även på följande tillägg:-

"Samma kväll, den 27 augusti,

exakt kl 20.00, sågs ett liknande oidentifierat flygande föremål i Tuorong, Songqi och andra platser i provinsen Fujian. Men rapporter som lämnats av olika ögonvittnen i Songqi sade att det var "format som en fjäril", med en mycket ljusstark, rund mitten och med en över- och underdel som liknade en solfjäder.

Observatörer i Fuzhou sade att det i mitten fanns en mycket stor rund sak vilken från toppen och undersidan bröt strålar av ljus vars styrka och längd hela tiden förändrades.

Något ljud hördes ej från det.

Vittnena överallt säger att iakttagelsen var mycket kort, från några få sekunder till 1½ minut eller så.

(ANM. AV FSR:s REDAKTÖR: Om samma UFO sågs kl 20.00 den 27 augusti både från Shanghai och staden Fuzhou, vilken ligger minst 750-800 km söderut, så måste det verkligen ha befunnit sig på en oerhörd höjd!)

I en separat nyhetsspalt i samma utgåva av Hongkong-tidningen **WENWEI BAO** av den 31 augusti kan vi läsa följande:-

Telegram från **CENTRALA NYHETSBYRÅNS** korrespondent i Shanghai, 29 augusti:-

Några av Shanghai-astronomerna har nu gjort en preliminär analys av iakttagelsen av ett UFO över denna stad den 27 augusti, och anser att det möjligen rörde sig om ett människotillverkat föremål (som t ex en raket, etc.), eller kanske spillrorerna av ett sådant. Deras resonemang är som följande:-

"Det spiralformade oidentifierade flygande föremål som sågs den 27:e var för det första absolut inget flygplan, ty flygplan är inte spiralformade och kan inte snurra. För det andra kan det inte ha varit en

eldkula, ty när en sådan inträder i den övre atmosfären är den mycket snabb och oerhört ljusstark då den brinner upp.

"För det tredje kan det inte ha varit någon komet, ty en komet är till formen ganska lik en kvast som hänger i luften; den har ett huvud och en svans, och den snurrar ej.

"Det kan däremot ha varit ett människotillverkat föremål (såsom en raket, etc.), eller delar av en sådan. Dessa delar kan ha varit av olika form och storlek, samt kan ha snurrat.

"Höjden kan ha överskridit flera hundra kilometer, och den kan ha reflekterat solens strålar.

Vetenskapsmännen säger att redogörelserna från de olika vittnena i grunden är mycket lika, vilket visar att det inte var någon illusion. Ögonvittnena hade mycket skilda uppfattningar om den höjd på vilken föremålet befann sig. Bedömningar grundade på iakttagelser med blotta ögat i fall som dessa är mycket tvevelaktiga.

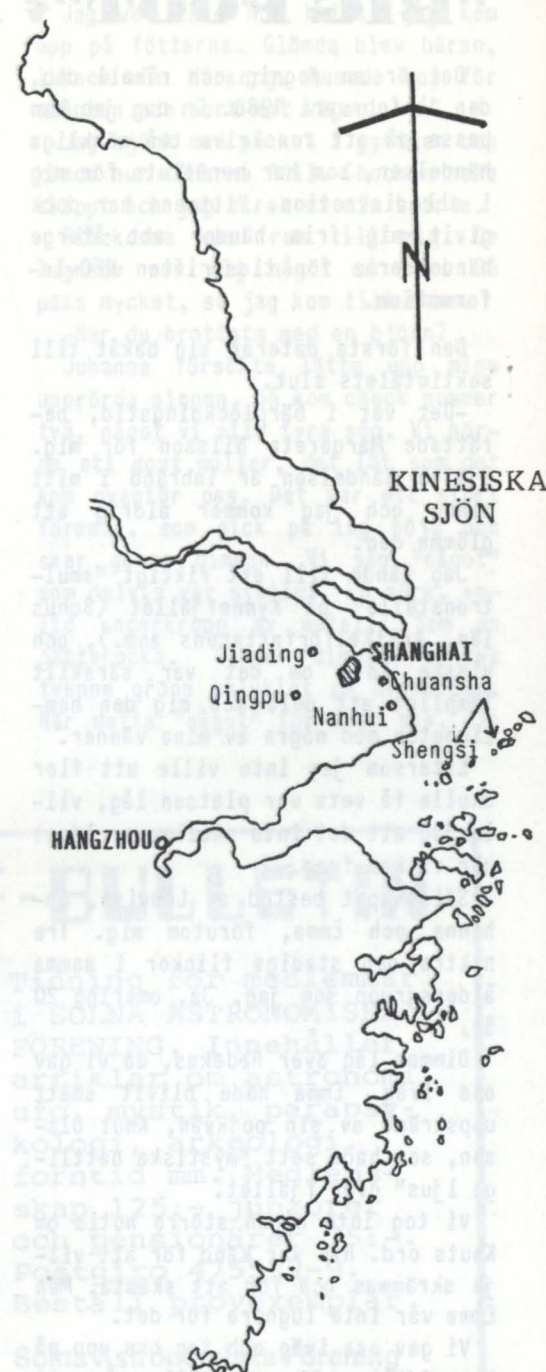
När det gäller rapporterna om strömvavbrott på platser som UFOt överflög, så säger vetenskapsmännen att detta endast kan räknas som tillfälliga inträffanden.

Personalen på Shanghais Observatorium sade också att det kan ha varit något slags naturfenomen i jordatmosfärens övre skikt.

Det blev stor uppståndelse i Shanghai över ett oidentifierat flygande föremål år 1985. Vid det tillfället menade man vid observatoriet att det var en brinnande meteor.

Sedan 1986 har Shanghai-regionen haft ca 12 iakttagelser av UFOs.

KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW,
VOLUME 32, NO.6, 1987.

Översättning: T. Sören Andersson

"BIG FOOT"? I BOHUSLÄN...

Det är en regnig och råkall dag, den 14 februari 1988. En dag jag kan passa på att renskriva två märkliga händelser, som har berättats för mig i all diskretion. Vittnena har dock givit mig fria händer att återge händelserna för tidskriften **UFO-Information**.

Den första daterar sig bakåt till sextiotalets slut.

-Det var i bärplockningstid, berättade Margareta Nilsson för mig. Själva händelsen är inbränd i mitt minne och jag kommer aldrig att glömma den.

Jag kände till ett riktigt "smultronställe" på Kynnefjället (Bohuslän. Artikelförfattarens anm.), och visste inte om det var särskilt lämpligt att dela med mig den hemligheten med några av mina vänner.

Eftersom jag inte ville att fler skulle få veta var platsen låg, ville jag att det inte skulle var ljusst när vi kom fram.

Sällskapet bestod av Louvisa, Johanna och Emma, förutom mig. Tre nyktra och stadiga flickor i samma åldersgrupp som jag. Ja, omkring 20 år.

Dimman låg över Hedekas, då vi gav oss iväg. Emma hade blivit smått uppskrämd av sin pojkvän, Knut Olsson, som hade sett "mystiska nattliga ljus" över fjället.

Vi tog inte någon större notis om Knuts ord. Han var känd för att vilja skrämmas och för att skämta. Men Emma var inte lugnare för det.

Vi gav oss iväg och tog oss upp på Kynnefjället. Dimman höll på att spricka upp, men den hade lagt ut sig och skapat en trolsk stämning

över området.

Emma verkade inte längre hågad att vilja plocka några bär. Vi andra gillade inte hennes tankar något vidare och försökte skingra dem så gott vi kunde.

-För det första finns det inga spöken, sade jag åt Emma. För det andra kan de inte skada dig. Sedan tyckte jag att detta lät motsägelserfullt. Inte särskilt lugnande heller.

-Jag skall visa dig, Johanna och Louvisa vad ni kan få plocka. Det finns gott om bär, det är bara att plocka åt sig...

Jag visade dem hur rikt det var på lingon över heden, Kynnefjället. Det dröjde inte länge förrän olusten var skingrad. Vi plockade över allt vad vi kom åt. Själv märkte jag inte, att jag kommit avsides från mina vänner. Hade försvunnit nedför en sluttning och in i dimman.

Jag tittade förvånat upp och fick liksom en stark känsla av att vara iakttagen. Kände en stark närhet av någonting ogripbart.

Plötsligt uppmärksammade jag en rörelse bakom mig. Sakta vände jag mig om på huk. Då såg jag varelsen.. jag har inget annat namn på den. En björnliknande varelse i svart päls. Gestaltens bakben liknade björnens, medan armarna var långa, lurviga och smala. De hade kloförsedda händer. Den verkade inte ha någon hals. Huvudet tycktes sitta fast på dess axelparti. Ögonen var stora, lite snedställda och lyste inifrån med ett gröngult sken. Det fanns vissa likheter med ett grodhuvud, men inte mer. Inga öron, ingen mun...

Chocken hade liksom lamslagit mina muskler. Just då kunde jag inte få ett ord över mina läppar.

Plötsligt slöts de lurviga armarna om min kropp. Jag försökte skrika på hjälp, men min hals snördes ihop.

Jag kände en instinktiv fientlighet, som något ondskefullt. Mitt hjärta slog volter och skallen värkte. Det enda jag kunde tänka på, var att komma loss.

Varelsen luktade som något gammalt och som en våt hund. Desperat sparkade jag varelsen mot dess förmodade bröstorg. Det kändes som om stöveln sjönk in i något slags degig substans.

Jag slets loss ur dess grepp. Ärmarna trasades sönder och jag kände hur klorna ristades djupt in i armarna. Varelsen föll in i dimman. Själv föll jag baklänges ned i ljun-gen.

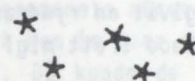
Jag vet inte hur kvickt jag kom upp på fötterna. Glömda blev bären, liksom min bärkorg. Rusade upp för slänten och bort mot vägen.

Jag sjönk ned på knä i gyttjan och kände hur tårarna föll. Chocken hade släppt och jag skrek ut min smärta.

Flickorna kom fram till mig. De lugnade ner mig något så när. Så pass mycket, så jag kom till sans.

-Har du brottats med en björn?

Johanna försökte lätta upp mina upprörda sinnen. Då kom chock nummer två, något vi alla fyra såg. Vi hörde ett dovt muller, det lät som det kom ovanför oss. Det var ett stort föremål, som gick på låg höjd och skar genom dimman. Vi såg "något" som delvis var synligt. En mörk, solid underkropp av metall. Som en jätterocka. Genom dimman syntes tvenne gröna halvklot på ovansidan. När detta "något" for över oss, såg

SAF-BULLETIN

Tidning för medlemmar i SOLNA ASTRONOMISKA FÖRENING. Innehåller artiklar om astronomi ufo, mystik, parapsykologi, arkeologi, forntid mm. Medlemskap 125:- juniorer och pensionärer 75:-. Postgiro 475522-9. Beställ provexemplar.

Solna Astronomiska Förening
Box 2238, S-171 02 SOLNA

vi en blålysande och pulserande ljusramp under buken. Sedan försvann det in i dimman på nytt.

Skräcken för det okända fanns fortfarande inom mig. Vi var mest häpna över det där..."något". Jag var den enda som såg varelsen, vilken jag är fullt övertygad om, som var dess förmodade pilot.

Eftersom han var borta med sitt skepp, tog jag så pass mycket mod till mig för att återvända till platsen, för att hämta min fyllda korg. Sedan åkte vi hem.

Mor och far var upprörda över mina skador. Lillbrorsan tyckte det var "häftigt" att jag hade brottats med en "rymdvarelse".

Jag fick uppsöka en läkare för mina djupa sår. En läkare som inte trodde på någon björn. Så jag berättade för honom om min upplevelse, som han tog på djupaste allvar. Jag skulle inte få några men av historien. Hans tystnadsplikt gjorde att ingenting skulle läcka ut till tidningarna från honom. Men de sår som gjorts djupt i mina sinnen tycks inte riktigt ha läkt sig.

...OCH DELTAVINGE I FINLAND

Händelse nummer två inträffade under en Finlandsemester sommaren åttiosex. En ögonvittnesskildring vid Evijärvis södra strand, Vaasa län.

Huvudvittnena utgjordes av Yvonne Bentsson, Agneta Krantz och Susanne Nilsson, samt finlandssvenskan Ylva Korvinen.

Det var en ljuvligt lugn sommarkväll och sällskapet befann sig inte långt från campingplatsen. Solen hade just gått ned bakom horisonten,

-Jag undrar om de någonsin kommer att göra det, avslutar Margareta sin berättelse. Emmas pojkvän lär ha kontaktat **BOHUSLÄNNINGEN**. Men de hade visst inget intresse av vår historia. Den finns kvar endast i våra minnen nu.

-Det märkligaste minnet, som man kunde ta på, var väl vad som hände min stövel. Den stövel jag hade sparkat till "varelsen" med.

Stövlarna var alldeles nya då, högskäftade och mörkblå. När jag gjort dem rena, var den ena ljus och blekblå till färgen. En massa små repmönster kunde också urskiljas, men dessa var dock ytliga. Ytterligare en märklighet att lägga till händelsen.

Jag lät det hela bero och slet sedan ut stövlarna. Fast jag undrar fortfarande vad en närmare undersökning, av yrkesmän hade kunnat få fram av stöveln.

Margareta skrattar till:

-Fast då kanske jag fått förklara för dem att jag givit en rymdvarelse en känga. **OM** de hade trott mig!

så att aftonrodnaden lyste ovan trädtopparna.

Susanne berättade för mig att "allt tycktes stillna av". Inte ens syrsorna hördes. I stället kändes luften väldigt elektriskt laddad.

-Litta där...vad är det för ett flygplan?

Ylva såg ut att vara exalterad och pekade upp mot skyn, i nordlig riktning. Då såg de alla fyra en flygmaskin avteckna sig mot de svaga solstrålarna.

Den var ungefär lika stor som en kulspeppenna (på armlängds avstånd?, red.), sade Susanne. Det var som om den hade kommit från ingenstans. Den rörde sig lika långsamt som en varmluftballong, och flög i sakta mak i sydvästlig riktning.

Vi såg den snett framifrån, från marken sett. Framtill fanns en framträdande, halvgenomskinlig cockpitbubbla i droppform.

Det både hördes och såg ut som tomtbloss som fräste och sprakade på dess främre babords och styrbords sida. De kunde ju vara bromsraketer, ansåg Susanne.

Den girade och växte sig allt större. Samtidigt blev skogen mörkare, liksom sjön. Bakom det knastrande ljudet hördes också ett annat. Som från dess inre kom ett pulserande, surrande ljud.

De kunde nu iaktta det närmare, liksom några av traktens egna människor. Susanne fick intrycket att dessa var vana och smått uttråkade av fenomenets närvaro.

Det kom in över sjön, på en sydlig kurs. Då kunde de se en delvis genomskinlig mittdel. Det syntes olika lysande färgtoner genom höljet. Skeppets skrov såg ut att vara i polerad metall. Det gick ut i en bred deltagingeform. Ute på vingspetsarna tycktes finnas fler bromsraketer.

Skeppet kunde ha varit ungefär tjugo meter mellan cockpitbubblan och deltagingens slutändar.

Farkosten girade nu lika långsamt över till sydostlig riktning. De kunde nu se dess akterparti. Den största vidden låg vid ett gigantiskt, troligt avgasrör. Men det var svart och liknade en stålkulvert. På varje sida flankerades det av ett par mindre dito.

Inuti dessa fladdrade ett orange-färgat ljussken. I sin sakta mak fortsatte deltagingen i östlig riktning, in över mellersta Finland och Kuopio län.

Från andra vittnens håll tycktes den hoverera, bli hängande i luften, ovanför sjöarna Keitele, Virmasvesi och Suvavesi. Sedan tycktes det försvinna i intet.

Enligt lokalbefolkningen lär deltagingen vara ett återkommande fenomen. Det lär ha funnits märkliga och mänskliga figurer, som observerats samtidigt som deltagingen. De har dykt upp och försvunnit som skeppet. De lär vara ungefär 1,60 m långa och bär färggranna overaller som emellanåt lyser. Förmodligen reflexer. De har långt och blekt hår, samt ännu blekare hy.

-Det kändes inte "farligt", sade Susanne. Vi hade liksom på känn att någon eller några i skeppet iakttog oss med lika stor nyfikenhet. Och landsortsbefolkningen hade tydligen sett dem lite för ofta, uttråkade...

Kan man verkligen bli så uttråkad, undrar undertecknad.

Anders G Magnusson

Visste du att det utanför vår egen galax, Vintergatan existerar 10.000 miljoner andra galaxer. Dessa varierar i storlek upp till det största kända objektet i universum, radiogalaxen 3C-345, som mäter 78 miljoner ljusår tvärs över. Den beräknas befinna sig på ett avstånd av ca 5.000 miljoner ljusår.

NÄRKONTAKT I LINKÖPING

TYP: NÄRKONTAKT AV ANDRA GRADEN.

DATUM: 1987-10-29 (212).

TIDPUNKT: 23.15-23.30.

VARAKTIGHET: CA 3,5 MINUTER.

ANTAL VITTNEN: 1 +.

OBSERVATIONSORT: BOSTADSDOMRÅDET SKÄGGETORP I LINKÖPING.

Detta är en närkontakt av andra graden, dvs påverkan hos både människa och hund har ägt rum.

Händelsen utspelade sig när en man i 20-25-årsåldern gick ut för att rasta sin hund (New Foundland) vid 23-tiden på torsdagskvällen den 29 oktober 1987. Hunden var bara en valp ännu och var i färd med att lära sig bli rumsren. Mannen, som vi kallar Sven (enl. egen begäran), var ifärd med att lära hunden uträtta sina behov på rätt ställe, dvs utomhus.

Han hade gått ett litet stycke utanför sitt hem, till en plats som kallas Bäckan, då hunden plötsligt lägger sig ned som om den utsattes för ett stort tryck ovanifrån. Någon sekund senare tvärbromsar två bilar på den intilliggande vägen. Sven tittar genast åt bilarnas håll och ser då en flicka sitta i en av dessa. Hon pekar upp mot himlen. Sven tittar då själv uppåt och får syn på en lågt svävande oval nästan rakt över sig (ca 65 grader över horisonten, riktning Malmslätt).

Han förstår genast att detta är något ovanligt och känner i samma stund ett massivt tryck i luften. Svårbeskrivligt, men jag kände mig tung och massiv, säger han.

Ett gräddliknande sken kom från farkostens undersida. Ytan var slät och metallisk, som ofärgat alumini-

um. Hastigheten var väldigt låg, ungefär som sakta joggande tempo (ca 5-7 km/tim.).

Sven har varit observatör i sin militärtjänst, så han är van att observera flygande föremål. Han har även fått utbildning. Hans första åtgärd var därför att koncentrera sig på att observera detaljer så nogga som möjligt. Han ställde sig kvickt med ryggen mot ett träd och tog riktmärke på husknutar och skorsteningar, för att bedöma storlek, hastighet och avstånd.

Medan föremålet sakta seglade iväg med ett lågt knastrande eller sprakande ljud (som från statisk urladdning), hade Sven redan klart för sig att avståndet var ca 6-8 m vid den första observationskontakten. Längden från för till akter uppskattade vittnet till att vara 10-12 meter, och höjden bedömde han till att vara ca 3-4 meter. Farkosten var elliptisk till formen och påminde om ett ägg, hade skarpa konturer och omgavs av en liten korona.

När föremålet passerat över den närbelägna vägen och närmade sig husen, så började sikten att bli sämre, varpå de båda bilarna, som stod stilla på vägen sakta började åka framåt för att till slut öka hastigheten. Nu börjar Sven springa för att få bättre sikt och vill samtidigt att hans fästmö skall få ta

del av iakttagelsen. Han märker nu att farkosten ökar hastighet och sätter kurs mot Stjärnorpet.

När han sprungit i ca 1 minut, kommer han hem och knackar på fönstret. Han ropar åt sin fästmö att ta på sig kläder och komma ut fort. Hon kommer snabbt ut och tillsammans springer de upp på taket till ett parkeringshus, som ligger strax intill. Men tyvärr har det hela försvunnit, när de kommer dit upp!

Under tiden som de båda sprang, såg Sven föremålet skymta i fjärran mellan husen. Han ville dock ej upplysa sin flickvän om detta, ty han önskade att hon skulle få bilda sig en egen uppfattning om vad det kunde vara. Men som sagt, det var redan för sent.

Vädret var klart och torrt, ganska kallt och stjärnklart med månen synlig. Det var vindstilla och någon nederbörd hade ej fallit.

Nämnas bör att iakttagelsen gjordes både med och utan glasögon.

Någon dag senare gick Sven ut för att titta i gräset om det fanns någon form av spår eller dylikt, men han upptäckte inte något som kunde

Kjell Thörnlund. Tel. 013-171790

KIDNAPPINGSFALL I POLEN

av Emilia Popik

Vittnena, Mirosław Goralski och Krzysztof Kobus i Sztum, Polen, kontaktade Popik den 21 september, då de kände till att hon skrivit några artiklar om UFOs. Hon tog med dem in i var sitt rum och förhörde dem separat.

Föregående dag hade Goralski bett sin vän Kobus om hjälp att gräva upp

sättas i samband med det inträffade.

Hundvalpen hade hela tiden varit kopplad och legat ned och gnällt, som om den var rädd. Framåt december månad blev hunden så dålig, att de var tvungna att gå till en veterinär med den. Hunden hade sedan den dagen blivit sämre och sämre. Veterinären sade att hunden hade en höftledsskada orsakad av ett stort tryck uppiifrån, och måste avlivas.

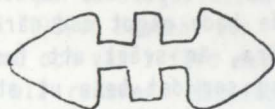
Sven fick utslag i ansiktet och sökte läkarhjälp, där man konstaterade att han fått en infektion i kroppen. Om detta och hundens tragiska öde hade något med närkontakten att göra, är svårt att fastställa, men nog ser det hela ut att stämma med många andra liknande fall.

UFO-Information har gjort vissa efterforskningar för att få tag i fler vittnen till händelsen, men till dags dato har ingen hört av sig. Det vore t.ex. intressant att få kontakt med de personer som befann sig i bilarna. Om någon, som läser detta, har sett något liknande eller har en förklaring till det hela, så hör gärna av er till UFO-Information.

sin trädgård, och de slutade omkring kl 21.00. Goralski gick till en vattenkran för att tvätta av spadarna och Kobus hade gått in i sommarstugan för att tända en cigarrett. Goralski fick plötsligt syn på en silverfärgad, deltaformad tingest som verkade störta och explodera, så han ropade på sin vän och slängde sig

ned på marken med en spade över huvudet som skydd. Kobus hörde sin väns rop och kom ut för att se vad som stod på. Ovanför blomstersängen i den staketomgärdade trädgården såg han en "ring" med tjocka vita "flam-mor" runtom, som ett kompakt ljus med det undantaget att himlen och molnen var synliga genom det. Goralski låg på marken. Ringen sänkte sig långsamt.

Goralski, som tittade från ett annat håll, såg föremålet som "två silverdelta med ett kors i mitten".

Bägge männen upplevde ett gnislande eller "högfrekvent" ljud inuti huvudet; Goralski kallade ljudet "outhärdligt". De gick nu bägge två närmare för att undersöka tingesten. De fann sig plötsligt uppslukade av en tät, vit "dimma" och belysta av ett starkt sken. Goralski hade burit en spade, men upptäckte nu att denna hade försvunnit. De beskrev sedan sina nästa intryck separat.

Kobus: I en känsla av "fullständig förstening" stödde han sig mot ett av tre prismaliknande föremål; det var mjukt och bekvämt som en fåtölj. Han lade märke till att Goralskis ansikte var förvridet och hans knän var böjda, som om han upplevde gravitationseffekter.

Goralski: I en känsla av välbefinnande snarare än fruktan, upplevde han en kraft som tryckte honom nedåt och han fick ett kortvarigt intryck av en hiss som gick uppåt med hög hastighet. Sedan stannade den. Han började ställa frågor till vad

han ansåg vara osedda varelser, men fick inga svar. Varje gång upphörde ljudet under en kort stund. När han frågade vad de kände till om IC-kretsar eller transistorer, kom det ett svar: "Ingenting". "Vad är materia?" fortsatte han envist. Ett svar kom: "Materiens främsta attribut är dess förmåga att genomtränga annan materia."

Kobus: Fortfarande sittande i "fåtöljen" såg han en ström av färger - rött, svart, blått, gult - sedan, efter att ha växlat till grått, upphörde visningen. Hans huvud var som en dator; tankar och begrepp strömmade in i hans hjärna som från en extern källa. Han såg Goralski vända sig om och luta sig ut genom "dimman", som om han lutade sig ut genom ett fönster och tittade på något. När han tittade ned på sin "fåtölj" igen, så var den försvunnen. Han satt på ingenting, men ändå föll han inte. Han började också ställa frågor och upplevde en synuppvisning som en tidskanal, med folk som bar forna tiders kläder.

Goralski: När han lutade sig ut fann han sig titta ned på sin stad, där han tydligt kunde urskilja sjöar, huvudgata och gatubelysning. Sedan fördes han abrupt tillbaka till sin trädgård, där han föll eller hoppade från en höjd av ca 30 cm. Kobus upplevde det som om en stol dragits undan under sig, och han föll på ändan och rullade över på rygg i trädgården.

Ingenting såg annorlunda ut i trädgården. Dörren till sommarstugan stod öppen och den saknade spaden låg på marken. Goralski rusade hem, anlände omkring kl 21.30, och letade efter nyckeln till trädgårdsgrinden

och stugan; om den fanns där betydde detta att händelserna inte hade inträffat. Men nyckeln satt fortfarande i stugans dörr, därborta i trädgården. De två männen, som var riktigt förbryllade, stannade i stugan tills tidigt på morgonen påföljande dag. När de försökte berätta för sina vänner vad de varit med om, så

KÄLLA: THE MUFON UFO JOURNAL, NUMBER 150, AUGUST 1980

Översättning: T. Sören Andersson

KANADENSISK ROCKGRUPP KIDNAPPAD?

Lawrence J. Fenwick, Harry Tokarz & Joseph Muskat

CANADIAN UFO RESEARCH NETWORK (CUFORN) har undersökt en serie händelser som de anser vara bevis för att vissa personer kidnappas mer än en gång. Följande fall återges i vår tidskrift **CUFORN BULLETIN** (oktober/november 1982).

En man som vi kallar Jack T. var 27 år gammal 1982 och är, när detta skrives, anställd som kontrollör och tekniker på ett varuhus där man säljer elektronisk utrustning. På sin fritid spelar han blockflöjt i en lokal rockgrupp i sin hemstad, St. Catharines, Ontario. Han köpte Budd Hopkins bok **MISSING TIME** på våren 1982. Efter att ha läst igenom den, fick han en känsla av att det fanns vissa tidsperioder i hans eget förflutna som han ej kunde minnas. Han skrev ett brev till Hopkins i New York City och gick igenom tre regressiva hypnossessioner under ledning av dr Aphrodite Clamar på hennes kontor i New York. Han ansåg att han inhämtat en del kunskap ur sessionerna efter att han lyssnat till bandinspelningarna av dessa i New York.

skrattade man bara åt dem. Därför beslutade de sig för att kontakta Popik.

Psykologiska tester visade att båda männen är helt normala människor och inga mytomaner.

Denna händelse inträffade alltså den 20 september 1979.

När Jack kom hem, hörde han att MUFONs UFO-Symposium skulle hållas i Toronto första veckoslutet i juli 1982. Där talade han med Eric Smith, **CUFORN**. Eric ringde upp Joe Muskat, **CUFORN**'s ordförande. Joe talade också med Jack och fann att denne visat sig vara normal efter psykologiska tester i New York innan han utsattes för hypnos där. **CUFORN**'s styrelse intervjuade Jack i sju timmar i Harry Tokarz lägenhet i Toronto den 17 juli 1982.

Jack verkade intelligent, stadgad, lågmäld, ärlig och en aning nervös vid sitt möte med nya personer. Han talade långsamt och verkade naturligtvis bekymrad men ändå nyfiken på varför han haft sina upplevelser. Jack är nyskild från sin fru. Han är enda barnet och är vänsterhänt (Är alla eller de flesta kidnappningsoffer vänsterhänta?). Han ville inte ha någon publicitet och gick endast med på att relatera sina upplevelser om hans namn ej nämndes.

Under utredningens gång kom vi fram till att serien händelser startat när Jack var 2 år gammal 1957.

De andra inträffade år 1959, 1961, 1964 eller 1965, 1969, den 16 oktober 1971 och år 1976. Fyra inträffade i St.Catharines-området. Händelserna år 1957 och 1959 inträffade i Owen Sound-distriktet nära Georgian Bay i centrala Ontario. Platsen för händelsen år 1971 är okänd.

Hypnosen återupptages i Toronto

Den 20 juli ringde Harry Tokarz upp dr Susan Schulman, en kompetent läkare och beteendeterapeut i Toronto, vars praktik inskränker sig till hypnoterapi. Hon hade en första förberedande session med Jack den 24 juli. Efteråt sade hon att han var en utmärkt försöksperson.

Hypnossessionen den 7 augusti frammanade den första händelsen, vilken hade inträffat på sommaren år 1957. Jacks mor lät honom gå små ärenden åt henne med hjälp av ett slags kärra med hål för benen, som små barn kan använda sig av när de håller på att lära sig gå. Han gick en dag till en liten butik i närheten av hemmet för att köpa mjölk. På vägen stötte han på en liten humanoid iklädd en silverfärgad klädnad, samt såg ett silveraktigt, tefatsformat föremål i närheten. Där det stod på en jordhög, liknade det två skivor, den ena lagd mot den andra. Humanoiden talade om för honom att det var ett "rymdskepp". Jack beskrev varelsen: "Dess händer var silvergrå. Den hade lustiga fingrar och stora svarta ögon." Jack hade tydligen överrumplat denne och en annan varelse, medan de höll på och arbetade med något runt föremålet. Han frågade dem vad de höll på med. En av humanoiderna frågade Jack var

han kom ifrån. Humanoiden tog med Jack ombord på farkosten. Man körde en film på en väggskärm, som humanoiderna tittade på.

En av humanoiderna lyfte upp Jack och placerade honom på ett bord. Han såg olikfärgade lampor på farkostens väggar, en rund hylla i mitten på golvet och en utgång framtill. Skärmen fanns till höger om honom. Något fästes runt hans handled. De undersökte hans psyke med en annan apparat genom att suga ut information ur hans hjärna. De använde sig av en dator, som via sladdar var kopplad till hans huvud. Humanoiden sade att det var ett test.

Jack såg en annan skärm, som varelserna betraktade medan de testade honom. Han såg obegripliga, sifferliknande figurer på skärmen. De sade att maskinerna användes för att ta reda på om han uppfyllde vissa kriterier för någonting. De avlägsnade sedan arm- och huvudbanden. Jack kände sig mycket trött. Varelserna lyfte ned honom från bordet och nedför några trappsteg ut ur farkosten. De placerade honom i hans kärra och en av humanoiderna följde med honom ett stycke på vägen tillbaka till hans hem. Humanoiden sade åt honom: "Jag måste gå." Humanoidens fötter var riktade rakt framåt och rörde sig samtidigt. Den gled uppför farkostens steg och försvann in.

Jack kom nu ihåg en händelse som inträffade ungefär två år senare (1959). Han befann sig i sitt hem i Owen Sound och lekte med byggklossar. Någonting sköt fram bakom soffan och sög blod ur hans ankel på mindre än en minut. Det gjorde inget ont. Anordningen släppte snabbt hans ankel och försvann bakom soffan. Han

sade åt sin mor att han skadat sig. Hon lade ett bandage om ankeln, vilken snart läkte.

Förkastelsen och 'musel'-drömmarna

Jack och hans far, Bill, underkastades en dubbel hypnossession den 18 september. Den 1 augusti hade Bill berättat för Harry Tokarz och Joe Muskat om en händelse som inträffade när han körde bil i närheten av sitt hem med Jack som passagerare en dag år 1961. Han minns att han gick ut ur bilen och konfronterades med 1,20 m långa humanoider som stod framför en landad farkost. Han skyddade sin son med sin kropp och sade åt honom att gå och sätta sig i bilen igen, samt tillade: "Jag vet hur man ska bemöta dem". Sedan mindes han att han satt och körde igen, samt hade ett svagt minne av att blivit stoppad igen. Hypnosen den 18 september fick Bill att återuppleva händelsen. Dessa fakta bekräftade vad Jack hade sagt tidigare under hypnos angående denna händelse. Bill råkade emellertid ut för en "blockering" när humanoiderna förde honom till en "svart, spegelglänsande ingång till UF0t". I detta läge började han gråta. Han uppgav att han gjorde detta därför att han förkastats av humanoiderna vad gällde ett "uppdrag" som redan programmerats in i honom.

Sedan dess har Bill haft tydliga drömmar i vilka han sett ett "tidsmuseum", en plats eller kammare till vilken humanoiderna förmodligen tagit honom, där han såg en hel rad uråldriga och moderna teknologiska apparater, alla människotillverkade. Dessa omfattade elektroniska sändnings- och mottagningsinstru-

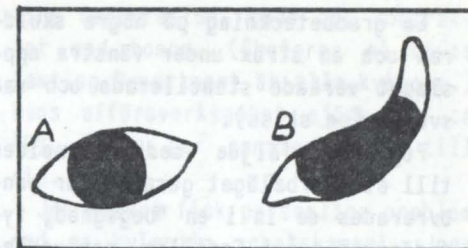
ment, datorer, mätare och bandspelare. Apparaterna härrörde sig från tidigt 1900-tal till nutid och det fanns några som såg ut att vara från vår framtid.

Den svarta Cadillacen vid Twelve Mile Creek

Den 24 och 31 juli 1982 frambringade hypnostranserna händelsen vid Twelve Mile Creek, vilken hade inträffat i närheten av St.Catharines på sommaren 1964 eller 1965, när Jack var nio eller tio år gammal.

Han och Jim Voss var ute och lekte i ett obebott, bergigt och naturskyddat område tio miles (16 km) söder om Lake Ontario. Jim fick syn på en humanoid och ropade på Jack som också såg den. Varelserna närmade sig och bad dem mentalt följa med honom för att se något intressant. De upplystes om att de inte skulle komma till skada.

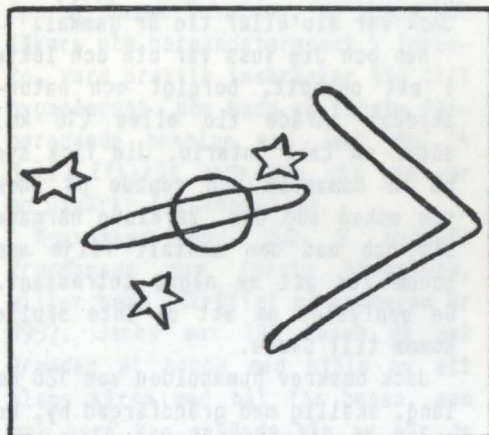
Jack beskrev humanoiden som 120 cm lång, skallig med gräddfärgad hy. En mun som en springa öppnades ej. Näsan var liten. Det fanns en liten, krokformig öppning där öronen borde

ETT MÄNNISKOÖGA (A) JÄMFÖRT MED ETT HUMANOIDÖGA (B) SETT FRÅN SIDAN.

finnas. Varelsernas ansiktsuttryck var som hos en människa. Huvudet var mycket stort i förhållande till kroppen. De stora ögonen hade en hypnotisk egenskap och var sneda

runt sidorna av huvudet. Handen hade fyra fingrar av vilka två var långa och hade mycket breda toppar. Varelserna var iklädda glänsande, mörkblå, åtsittande uniformer och stövlar. Byxbenen verkade nedstoppade i stövlarna. De hade också svarta bälten. Uniformen täckte hela kroppen med undantag av händerna och ansiktet. Den var försedd med en lång krage något öppen mot bröstet och hade inga knappar eller sömmar.

DET EMBLEM SOM BARS AV HUMANOIDERNA I TWELVE MILE CREEK-HÄNDELSEN.

En gradbeteckning på högra skuldran och en strax under vänstra uppslaget verkade stencilerade och var svarta (se skiss).

Pojkarna följde med humanoiden till ett närbeläget garage. Där manövrerades de in i en "begagnad, fyradörrars svart Cadillac, som verkade lufkonditionerad och vars rutor bestod av glas genom vilket man endast kunde se i en riktning. Interiören var plysch." De satt i baksätet och såg två humanoider sitta i framsätet. Bilen kördes nedför den obelagda vägen till ett träskområde i närheten av sjukadetternas byggnad.

De gick ut ur bilen och visades ett stort, metalliskt, skivformat föremål som stod på marken. De togs ombord på den svagt upplysta farkosten och placerades i ett par lätta sängar försedda med hjul. Jack såg datorliknande konsoler längs en av väggarna samt soffor i rummet. De tvingades dricka en vätska som gjorde dem dåliga.

Instrument undersökte deras kroppar. Jack såg en skärm på väggen. Efter några sekunder syntes en mörk fläck på skärmen. Sondinstrumenten avlägsnades. Pojkarna släpptes och uppmanades glömma alltsammans, ty folk skulle inte tro dem om de berättade sin historia.

Pojkarna föstes in i bilen igen och kördes tillbaka till garageområdet. Jack mindes att han ombord på farkosten sett två andra humanoider som var kortare än den första. Deras uniformer var ljus silverblå med svarta bälten. De kortare varelserna var "liksom arbetare", sade Jack. Han kom ihåg att han såg varelserna promenera bort från garaget.

Big Foot som grovarbetare

De olika hypnossessionerna hjälpte till att frigöra minnen om några andra händelser. Jack var i stånd att medvetet dra sig till minnes ett möte som skedde när han var 14, år 1969. Han var tillsammans med sin kamrat Ken Johnson (en pseudonym) i ett annat naturskyddat område i St. Catharines, Short Hills. Han och Ken plockades upp av en stor varelse av Bigfoot-typ och togs ombord på en landad farkost. Där berättade en typ 1 humanoid att de använde sig av Bigfoot-varelser som grovarbetare på

Jorden.

Pojkarna hade sett Bigfoot sitta på en stor stol i UFOt. Humanoiderna fäste sladdar till dess huvud, vilka var kopplade till en apparat i närheten. Det verkade enligt Jack som om varelserna programmerade Bigfoot till att utföra vissa handlingar.

Jack mindes sig se Ken på ett operationsbord med blod som rann från vänstra örat och tinningen, medan han omgavs av humanoider klädda som läkare. Jack kände sig säker på att någonting opererades in i Kens huvud. Han menade att kanske även han fått något inopererat. (Ett foto med infraröd film togs av Joe Muskat, men denna var inte av något värde eftersom sista förbrukningsdag överskridits). Detta upptäcktes ej förrän det var för sent att ta fler foton. Vi uppmanade Jack att låta sig röntgas, men han är ganska lat av sig och har inte besvärat sig med att få detta gjort. Vi kommer att försöka ta ett nytt infraröd-foto vid ett senare tillfälle.

Sjukdom, död och en varning

Jack anlände till dr Schulmans kontor för ytterligare hypnos den 21 augusti 1982. En serie skenbart obesläktade problem uppstod denna dag och upphörde den 18 september. Jacks farmor avled den 21 augusti. Jacks far, Bill, attackerades av ett metafysiskt väsen klätt i svart. Attacken efterlämnade ett svart märke på Bills bröst. Under hypnosen beskrev Jack den exakta platsen för det party där hans band hade spelat natten då 'skåpbils-händelsen' inträffat, vilken beskrivs senare i denna artikel. Läkaren märkte en del tvekan

och osäkerhet hos Jack och gav honom en "spruta av förtroende". Jack var mycket frustrerad över sin oförmåga att bevisa att händelsen var sann. Han hade också vissa problem med sin chef, något som tidigare aldrig inträffat.

Larry Fenwick fick två underliga telefonsamtal på sitt kontor. Det ena lät som en serie bandinspelningar som spelades upp samtidigt; det andra var ljudet av en kvinna som skrek. Bägge uppringningarna kom inom en timme samma dag. Han fick också veta att hans fru hade cancer och lungsäcksinflammation. (Den 18 september hade hon tillfrisknat från lungsäcksinflammationen och i mars 1983 hade kemoterapi och strålbehandling befriat henne från canceren.

Harry Tokarz och Sandy, hans fäst-mö, hade en mycket ovanlig serie problem med ett försäljningsbolag, vilket ledde till rättstvist. Sandy fick problem med hälsan och fick läggas in på sjukhus en kort period. Harrys film- och TV-förmedling satstes nästan i konkurs när en av hans största klienter, Canadian Broadcasting Corporation, sade upp kontraktet med honom. (Cheferna på CBC:s Casting Department är alla kvinnor.) Hans affärsverksamhet sjönk med ca 40%. Detta har senare ordnat till sig.

Joe Muskat fick personliga problem med en kvinnlig arbetskamrat. Joes fru hotade med att lämna honom. Dr Schulman hade ett "förskräckligt gräl" med sin fästman under en semester i Las Vegas och förlorade en ovanligt stor summa pengar på spel. Jacks mors katt avled.

CUFORN kontaktade Jacks far, Bill, som gick med på hypnos efter en mas-

sa övertalning. Dagen innan sessionen, planerad till den 11 september 1982, då även Jack skulle hypnotiseras, mottog Harry Tokarz ett ängsligt telefonsamtal från Jack, där denne uppgav att han fått ett telefonsamtal på jobbet från en "vän" till dr Schulman - inte läkarens sekreterare. Den uppringande sade att det avtalade mötet inställts och duckade undan alla frågor varför utan att föreslå ett nytt datum. Fyra tidigare försök av Joe Muskat att komma i kontakt med dr Schulman hade misslyckats. Vid den tidpunkt Jack ringde upp Harry, framstod det klart att dr Schulman undvek kontakt med **CUFORN**. Hon var borta från sitt kontor och stannade hemma i tre veckor.

Joe Muskat och Harry Tokarz åkte till hennes kontor den 11 september för att försöka få tag i henne. Det fanns inga spår efter henne. De lämnade ett meddelande som bad henne kontakta dem så snart som möjligt. När Harry kom hem kl 21.30, öppnade han dörren för att se sin flickvän stå med telefonluren i handen med ett förbryllat uttryck i ansiktet. Hon talade om att ett ganska ovanligt samtal just hade avslutats i samma stund som han kom in i lägenheten. En djup mansröst hade frågat: **"ÄR HUSETS HERRE HEMMA? DETTA ÄR ETT OFFICIELLT ÄRENDE. SÄG ÅT HONOM OCH DEM ATT SLUTA UPP MED VAD DE HÅLLER PÅ MED, ANNARS. NI KOMMER INTE ATT..."** Sedan bröts samtalet. Det förekom nummer som reciterades i bakgrunden under samtalet.

När vi slutligen kom i kontakt med dr Schulman två dagar senare, uppgav hon märkligt nog att hon aldrig fått vårt meddelande och verkade ointresserad. En session återbokades för

Jack och Bill genom vår egen envishet. (Det är märkligt att läkaren var den som först uppmanade oss att hålla mötet.)

Skåpbilshändelsen

Jack och fem eller sex andra personer var på väg hem efter ett party hos Jenny Miller (pseudonym) i Vineland Station den 16 oktober 1971, kl 01.30. De flesta var medlemmar i en rockgrupp som hade anlitats för att spela där. Gruppen var på väg tillbaka till St.Catharines.

Tom Irving (pseudonym), gitarristen, anlände den 22 september 1982, för ett avtalat möte tillsammans med sin fru Anne Marie (pseudonym). Medan han genomgick en förberedande session med sin fru närvarande, föll hon i lätt trans och sade att hon kom ihåg partyt.

Den 29 september motstod Tom dr Schulmans hypnossonderingar. Han sade: "Det finns något i bakhuvudet...hela tiden...som ett motstånd". Han mindes också "vagt" att han "körte av vägen...kanske på grund av en olycka". Han mindes inte partyt. Dr Schulman sade att Tom hade en mental blockering både medvetet och omedvetet.

Vi ringde till dr R. Leo Sprinkle, känd UFOlog och psykolog samt rådgivare vid Division of Counseling and Testing på Wyomings Universitet. Han gav oss råd om hur vi skulle fortsätta utforskningen av fallet och sade att de personliga problem vi råkat ut för hörde till det hela. Han sade senare, att "om vi erkände detta, så skulle de avta efterhand". Dr Schulman hade en lång konversation med dr Sprinkle, vilken hon sa-

var till stor hjälp.

Joe Muskat och Harry Tokarz besökte Tom och Ann Marie den 8 oktober. Hon ledde dem rakt till ett hus i Vineland Station där partyt hade hållits. Enligt uppteckningarna över Toms engagemang hölls detta party verkligen i nämnda hus den 16 oktober 1971. Endast hon och Jack kom ihåg händelsen. Sam J. (pseudonym), trummisen, och Calvin Stoddard (pseudonym), som spelade bas, kunde ej erbjuda någon hjälp.

Inspelade hypnossessioner på dr Clamars kontor den 23 juni och dr Schulmans kontor den 18 september 1982

De som befann sig i skåpbilen var Jack, Calvin Stoddard, Sam J., Tom Irving, en tonåring som fick skjuts tillbaka till St.Catharines, och möjligen Sam J:s flickvän samt Ann Marie, Toms fru. De körde västerut på North Service Road endast 15 m norr om en större landsväg, Queen Elizabeth Way. Tom körde Jacks skåpbil.

Tom sade när de närmade sig trakten av Charles Daley Park: "Det ser ut som om det har hänt en olycka där framme." Jack tittade över Toms skuldra och såg ljus tvärs över vägen längre fram. Tom stannade bilen vid väggkanten. Han sade: "Du måste titta på det här. Du kommer inte att tro det."

Jack sade till läkaren: "Jag såg ett flygande tefat på vägen med ljus som svepte fram och tillbaka över hela vägen. Blå ljus kom från botten och svepte över vägen som strålkastare. Det fanns ventiler. Det fanns små röda ljus runt ytterkanten och en kupol upptill." Föremålet verkade

vara grått, men på natten var det svårt att säga vilken färg det verkligen var. Gruppen beslutade sig för att vända tillbaka och ta sig ut ur området så snabbt som möjligt. Calvin började genomföra en U-sväng mitt på vägbanan, men ratten fungerade ej."

"Vi började röra oss mot tingssten. Sam sade: "Tom, vad gör du?" Tom svarade: "Jag har ingen kontroll längre över skåpbilen." UFOt drog bilen mot sig. Det var kusligt. Han hade sin fot på bromspedalen och försökte stanna, men bilen fortsatte att röra sig mot tingssten mycket långsamt. Man kände inga stötar som man brukar när man åker bil. Sedan ställde sig skåpbilen på vägrenen, och stannade kanske 6 m från UFOt. Och man hörde alla dessa ljud komma ur UFOt, som en vägborste eller ett pneumatiskt lufttryck som släpptes ut med ett väsande ljud. Något i den stilen. Det verkade hett. Det var värme runt om det."

"Sedan sade Sam till Tom: "Ser du det där?" Tom svarade: "Ja." Han sade åt honom att vara tyst. I detta läge försökte jag titta över sätet utan att själv bli sedd. Sam sade hela tiden åt mig att hålla mig gömd. Jag sade: "Vad är det som händer?" Han sade: "Det är någon som kommer ut ur det." Jag kunde höra fotsteg vid sidan av bilen. Vi hade alla beslutat oss för att sitta fullkomligt stilla och inte ge några ljud ifrån oss. Jag hörde dem känna på dörren - Toms dörr. Jag kunde se att han var rädd. Jag kunde nästan känna det, men han tittade hela tiden rakt framåt utan att röra sig. Han tittade inte alls på den främmande varelsen, eller vem det nu

var som försökte öppna dörren. Jag kunde inte se något ansikte i rutan, men i fönstret rakt bakom detta kunde jag se hjässan och ögonen gå förbi - riktigt mörka, mörka ögon, svarta pupiller. Ett mycket underligt huvud, större än hos oss. Medan det gick förbi liksom svävade det med en jämn rörelse. Det förekom ingen studs uppåt och nedåt, som om det tog några steg. Det bara svävade förbi. Sedan började det rycka i dörrarna baktill på skåpbilen. Den här killen som satt i skåpbilen, som vi hade plockat upp - de måste ha bearbetat honom telepatiskt eller något sådant, ty av någon anledning lutade han sig bakåt mot bakkörrarna och jag trodde att han kollade om de var låsta, men i stället öppnade han dem. Bägge dörrarna öppnades och jag såg fyra främmande varelser stå där ute."

"En av dem - jag försöker minnas om han hoppade eller klättrade in. Jag minns inte hur han tog sig in i skåpbilen, men jag skulle gissa att han steg upp och in i skåpbilen. I denna stund var vi riktigt skräckslagna. Vi tänkte på hur vi skulle kunna slå ned dem, som om vi blev anfallna, men den främmande varelsen kom in. Han fick oss att bli lugna och förstå att det inte var frågan om någon attack. Det kändes som om han kommunicerade genom ögonen mer än med munnen. Hans mun såg inte ut att röra sig. När han tittade på någon annan, verkade volymen sänkas, men jag kunde fortfarande höra vad han sade. När han tittade rakt på mig, kunde jag förstå honom perfekt. Han berättade för oss att de inte hade för avsikt att skada oss och att de ej var fientligt sinnade,

samt tillade att vi inte skulle vara i stånd att röra oss eller tala och att han gjorde detta på grund av att han fruktade för sin och sin besättnings säkerhet. Han visste att vi tänkte på att skada dem. Han sade att det enda de ville var att utföra en del tester på några av oss."

Jack sade att humanoiderna inte hade några ögonbryn, att huvudet var mycket stort i förhållande till kroppen och att munnen var liten och såg ut som en springa.

Jack fortsatte: "I detta ögonblick, jag vet inte hur, snavade den främmande varelsen över trummställlet och slog ned en trumma. Den rullade ut ur skåpbilen. En av varelserna som stod utanför skåpbilen plockade upp trumman och tittade på den. Jag gick ut och bar med mig väskan med mina blockflöjter i. Jag tittade på trumman och tog den ifrån varelsen. Han frågade mig vad det var för något. Jag berättade det för honom och pekade på Sam, trummisen och sade: "Han spelar på trummorna." Tom steg ur skåpbilen och såg mig stå och hålla trumman därbak i skåpbilen. Den främmande varelsen frågade mig om trumman var skadad. Jag sade att den var all right. Varelsen försökte ställa tillbaka trumman på trummställningen. Han gav upp och lade trumman på bilgolvet. Varelsen tittade på min väska och frågade vad som fanns i den. Jag tog fram en av mina blockflöjter. Han frågade vad det var för något. Jag visade honom hur man spelade på den."

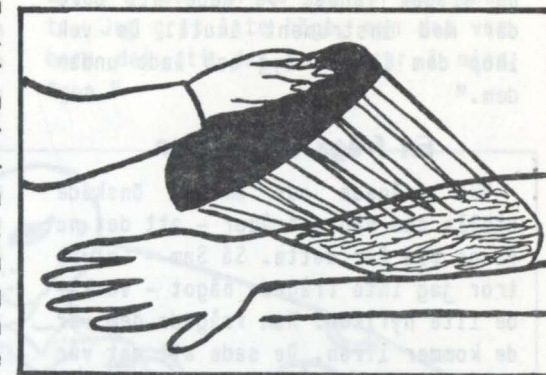
Varelsen sade att de inte kunde testa oss alla på grund av att de inte hade tillräckligt med utrustning eller tid för detta. Så han ville testa tre av oss. Han sade att

han skulle ta oss tillbaka och att vi kunde åka vidare när de var klara med oss. Så han började titta sig om. Jag hade fått kontroll över min rädsla. Han valde ut Calvin, Sam och mig."

"Jag följde efter varelsen och gick in i UF0t. Jag lade märke till väggen innanför dörren. Det var kallt därinne och svart. Men väggen krökte och en del av insidan var upplyst. Det fanns två främmande varelser där. En av dessa bad mig ta av mig skjortan, vilket jag gjorde. Jag hade fortfarande en av mina blockflöjter med mig. Jag var orolig för vad de främmande varelserna skulle göra med mig. De placerade mig på golvet. Det fanns en hängkoj på bortre väggen. De tog Calvin ut ur rummet. Sam trilsrades. Han ville inte klä av sig. Jag skrattade åt Sams försök till vägran."

"Det fanns en annan koj i närheten av där jag var, och på denna låg en del instrument, liksom tandläkarinstrument, som om de var till för undersökningar. En av varelserna tog upp ett som såg ut som handtaget på en Contempra-telefon. Det var helt svart. Han försökte demonstrera det för mig. Han förde det mot sin ärmförsedda arm. Jag kunde se genom ärmens och in i armen. Allt jag kunde se var konturen av något som liknade ett ben. Det fanns ett ljussken som kom från hela sidan av redskapet och som verkade fungera som en röntgenstråle. Sedan lyste han med det mot min högra arm. Det förekom ingen smärta. Jag kunde se mina muskler och ådror och jag kunde se hur min puls såg ut när blodet pumpade ut i ådrorna. Varelsen sade åt mig att lägga mig ned. De lyste med en stor lampa på mitt huvud. Det såg ut som

ett neonljus och satt fast på en stor armliknande anordning. Strålen var silverfärgad och rörde sig runt. Jag fick handen i vägen då och det gjorde lite ont i den. De gjorde ett snitt i närheten av mitt öra."

DEN "RÖNTGENAPPARAT" SOM ANVÄNDES PÅ JACK T:S ARM.

"Själva maskinen såg ut som en tandläkares maskin, där den rörde sig ovanför huvudet på mig. Den var metallisk. När tingesten pekade nedåt, såg den ut som ett borr eller en kniv. Den var försedd med alla sorters armar med olika instrument. Alla varelserna undersökte mig med delar av tingesten. Gick över mig. Rummet fick en prägel av arbetslokal. Varenda en av dem verkade gå in för vad de höll på med. Alla låg de i till max. Var och en gjorde sitt jobb - olika jobb. Det var som en operationssal. Alla dessa instrument på mig. Det var sladdar. De tryckte på mig på olika ställen av min hud. Jag vet inte om det var någon annan del efter detta eller ej, men de verkade av allt att döma ha insamlat den information de önskade. De hade små påsar som innehöll prover de hade tagit från mig, såsom hår. Denna maskin - de drog undan den på något sätt. Jag vet inte om de körde iväg

den på hjul, eller om den bara fäll-
des ihop och in i kabyssen. De satte
mig upp. De kanske fick mig att tit-
ta på den där skriften. De körde
iväg mig till en annan del av skep-
pet, tillbaka till den plats där mi-
na kläder fanns. De hade ett bord
där med instrument inuti. De vek
ihop dem i vitt tyg och lade undan
dem."

En fråga om religion

"De frågade oss om vi önskade
ställa dem några frågor - att det nu
fanns tid för detta. Så Sam - Calvin
tror jag inte frågade något - verka-
de lite nyfiken. Han frågade dem var
de kommer ifrån. De sade att det var
från en mycket avlägsen plats. Den
utgjorde ingen del av vårt solsys-
tem, och menade att han inte skulle
förstå det om de berättade det. Se-
dan beslutade jag mig för att ställa
dem en fråga, ty av någon anledning
hade jag fått för mig att dessa va-
relser kanske kunde vara änglar. Jag
ville inte tala om att detta var vad
jag tänkte, utan jag frågade dem
vilken den rätta religionen på Jor-
den var. De verkade överraskade. De
upphörde med vad de höll på med. Två
av dem tittade på mig. De sade:
"Varför ställde du en sådan fråga?"
Jag sade: "Därför att jag känner på
mig att ni folk är mer avancerade än
oss på alla möjliga vis, inte bara
telepatiskt, utan socialt och antag-
ligen mer andligt utvecklade än oss,
och om någon känner till den rätta
religionen så borde det vara ni."

"Han sade: "Är du medlem i någon
religion nu?" Jag sade: "Nej, men
jag har varit. Jag växte upp med re-
ligionen." Han frågade mig vilken
detta var, och jag sade: "Jag upp-
fostrades till ett Jehovas Vittne,

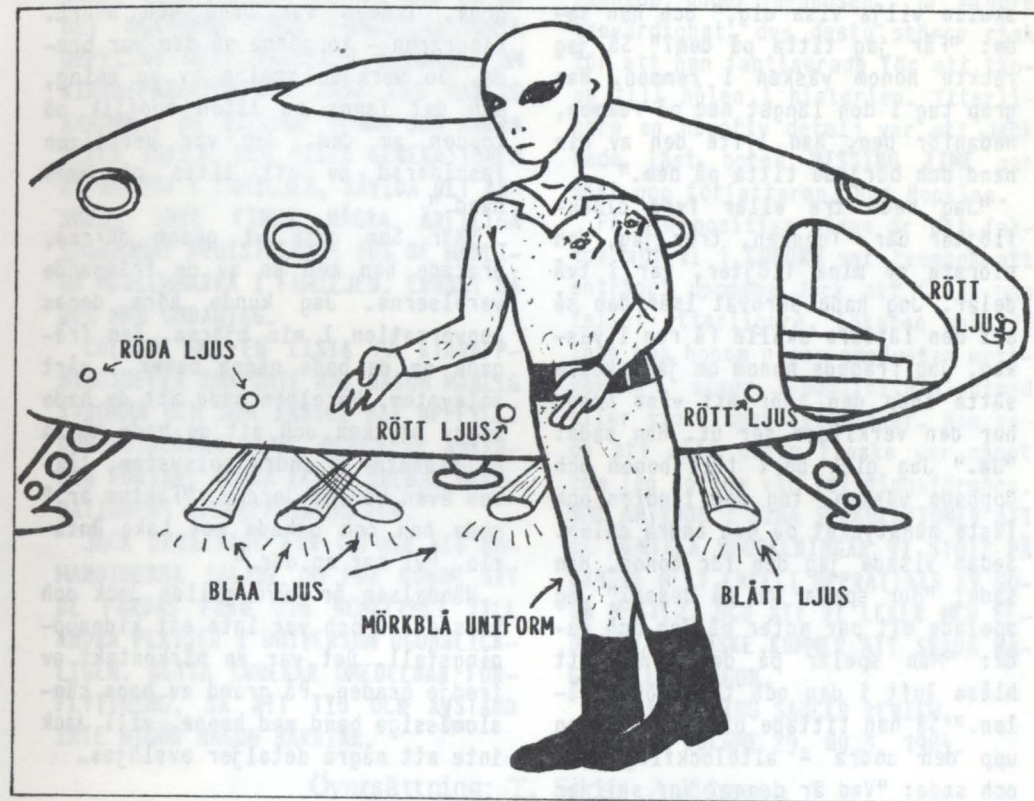
men jag följer inte den vägen nu.
Jag tror inte på den. Är det den
rätta religionen?" Han sade: "Nej."
Jag sade: "Nå, vilken är det?" **HAN
SADE: "DET FINNS INGEN SANN RELIGION
PÅ JORDEN."** Sedan bröt han samtalet.
Jag ville fråga honom ytterligare,
men han ville inte diskutera ämnet
med mig. Jag fortsatte att fånga upp
deras tankar, men han ville inte
lägga sig i mina funderingar om re-
ligiösa ting. De ville inte påverka
mig. De önskade endast ställa mig
några enkla frågor. Men jag ville
överrumpla dem."

Dr Clamar frågade: "Hur visste du
vem av dem som var ledare?" Jack
svarade: "Han var den mest domine-
rande av dem alla. Han var den som
var mest aktiv och utförde allt
smutsjobb som att komma in i skåpbil-
len och försätta oss i ett passivt
transtillstånd, eller vad man nu ska
kalla det. De andra killarna stod
bara liksom i bakgrunden och vänta-
de. Han verkade leda alltsammans.
Han hade tränat sin besättning rikt-
tigt bra. De ifrågasatte aldrig hans
auktoritet. De visste precis vad de
skulle göra. De var ytterst effekti-
va."

"Efter att jag tagit på mig klä-
derna igen, stod jag där och pratade
med honom en stund. Jag kunde se mer
av hur han såg ut då. Jag hade mina
blockflöjter med mig. Han hade redan
sänt tillbaka Calvin. Jag var just
då inte säker på om han hade gjort
det eller ej, men när jag kom till-
baka till skåpbilen så var Calvin
där. Sam verkade vara mer avslappnad
och nu log han och sade adjö. De
tackade honom för att han följt med.
Så han gick tillbaka till skåpbilen.
Jag följde inte med honom. Jag ville
tala med dem lite mer. Jag ville in-

te att upplevelsen skulle få något
slut. Det var mycket intressant för
mig att ha gått igenom något som
detta. Ledaren stod där vid dörren.
Han började berätta saker som grep
mig. Saker om mig själv och mitt
liv. Han visste att det fanns något
slags band mellan honom och mig. Nä-
stan som om han var medlem i min fa-
milj. Jag kände det som om jag stod

honom mycket nära. Endast denna enda
känsla gjorde mig vemodig. Det var
som kärlek. Den typ av kärlek som
man känner för sin bästa vän, eller
någon som man verkligen bryr sig om.
Jag tror det var då jag började grå-
ta. Jag grät inte högt, men det var
bara det att det kom tårar i mina
ögon."

EN AV HUMANOIDERNA OCH UFOT, EFTER EN SKISS AV JACK T.

En musiksouvenir

"Han sade att han skulle träffa
mig igen och att det fanns en massa
arbete att utföra, samt att jag va-
rit en mycket bra patient. Han sade
att han skulle ge mig ett syfte och
att jag skulle bli av stor hjälp åt
mina vänner och folk runtomkring

mig. De saker han sade fick mig
verkligen att känna mig bra till
mods. Han lämnade mig med en känsla
av att jag verkligen varit till nå-
gon nytta - att jag verkligen hjälpt
dem. Han var tacksam och sade - jag
var så emotionellt påverkad av vad
han sade att det verkligen sårade
mig djupt - att han beslutat sig för

att bryta spänningen genom att fråga mig om det var något som jag ville visa honom nu. Jag ville i det ögonblicket inte att spänningen skulle brytas. Jag tänkte fortfarande på det som han hade sagt. Jag avbröt mina funderingar och kom att tänka på att jag ville visa honom mina blockflöjter. Så jag sade: "Jag har några musikinstrument här, som jag skulle vilja visa dig," och han sade: "Får jag titta på dem?" Så jag räckte honom väskan i remmen. Han grep tag i den längst ned på remmen, nedanför den. Han lyfte den av min hand och började titta på dem."

"Jag hade tre eller fyra blockflöjter där. Tenoren, tror jag, den största av mina flöjter, var i två delar. Jag hade skruvat isär den så att den lättare skulle få rum i väskan. Jag frågade honom om jag skulle sätta ihop den, för att visa honom hur den verkligen ser ut. Han sade: "Ja." Jag gick bort till honom och öppnade väskan, tog upp tenoren och fäste munstycket på den andra delen. Sedan visade jag den för honom. Han sade: "Hur spelar du på dessa?" Jag spelade ett par noter på den och sade: "Man spelar på den genom att blåsa luft i den och täcka över hålen." Så han tittade på den. Han tog upp den andra - altblockflöjten - och sade: "Vad är denna? Hur skiljer den sig?" Och jag sade: "Den spelar i en lite högre tonart än den andra. Tonerna är lite högre, men den fungerar i princip likadant." Och sedan hade vi den minsta som jag tog upp och visade honom. Jag spelade en snutt på varje för att demonstrera skillnaden. Han verkade mycket intresserad och då började jag tänka på den minsta av dem - att han kanske ville ta emot den som en gåva.

Så jag frågade honom. Jag tog tillbaka väskan. Jag höll den lilla i handen och frågade honom om han ville ta den med sig som en souvenir. Han sade: "Det vore fint." Så jag räckte över den åt honom. Han sträckte ut armen för att ta emot den och då såg jag hans hand. Det var verkligen en hand som såg underlig ut. Huden såg ut att vara mycket grov. Tummen var bred och svart. Fingrarna - topparna på dem var breda. De verkade smalna av en aning, men det fanns en liten hudflik på toppen av dem. Jag var verkligen fascinerad av att titta på hans hand."

"När Sam gick ut genom dörren, pratade han med en av de främmande varelserna. Jag kunde höra deras konversation i min hjärna. Sam frågade om de hade några baser i vårt solsystem. Varelsen sade att de hade några stycken och att de hade några på planeter i andra solsystem, liksom även här på Jorden. "Faktum är," sade han och pekade mot Lake Ontario, "vi har en där."

Händelsen år 1976 gällde Jack och hans exfru och var inte ett kidnappingsfall. Det var en närkontakt av tredje graden. På grund av hans känslomässiga band med henne, vill Jack inte att några detaljer avslöjas.

Genetisk manipulation genom sinneskontroll?

BILL T. BERÄTTADE FÖR HARRY TOKARZ OCH JOE MUSKAT OM EN TEORI HAN FORMULERAT UNDER ÅREN SEDAN HÄNDELSEN I OWEN SOUND. HAN MENAR ATT DE FRÄMMANDE VARELSERNA ÖNSKAR ELIMINERA "KORRUMPERAT" BLOD OM SÅDANT EXISTERAR I "FAMILJETRÄDET". "KORRUPTIONEN" ÄR DET GENETISKA ARVET AV SJUK-

DOMAR SÅSOM CANCER ELLER FALL DÄR DET FÖREKOMMIT HJÄRTBESVÄR HOS NÅGRA MEDLEMMAR AV FAMILJEN. HUMANOIDERNA SKULLE DÅ AVLÄGSNA DESSA ÖÖNSKADE ANLAG I DE MANLIGA GENERNA GENOM ATT HINDRA TREDJE GENERATIONEN TILL DEM SOM DE KIDNAPPAT FRÅN ATT FÅ MANLIG AVKOMMA. DETTA ÅSTADKOMMES GENOM MENTAL MANIPULATION. DE KIDNAPPADE PROGRAMMERAS TILL ATT UNDVIKA ÄKTENSKAP, ELLER OM DE GIFTER SIG SÅ ÄR DET PERSONER VARS FAMILJEHISTORIA UPPVISAR MEST KVINNLIG AVKOMMA. OM KIDNAPPNINGSOFFREN ÄNDÅ FÅR MANLIG AVKOMMA, SÅ TILLHÖR DENNA DEN ANDRA ELLER TREDJE OCH SISTA GENERATIONEN AV HANKÖN I FAMILJEN, SÅVIDA DET ABSOLUT INTE FINNS NÅGRA ÄRFTLIGA SJUKDOMAR REGISTRERADE HOS DE MANLIGA MEDLEMMARNA I FAMILJEN. ENDAST DÅ GÖR MAN UNDANTAG.

CUFURN HAR EN LISTA PÅ KIDNAPPNINGSOFFER SOM INTE HAR NÅGON MANLIG AVKOMMA OCH SOM KANSKE HAR UPPFYLLT HUMANOIDERNAS KRAV. DESSA ÄR ANTINGEN FÖRSTA, ANDRA ELLER TREDJE GENERATIONENS KIDNAPPNINGSOFFER.

JACK BERÄTTADE FÖR CUFURN ATT HUMANOIDERNA TALADE OM FÖR HONOM ATT DE FÄRDAS FRÅN SIN HEMPLANET TILL ANDRA PLATSER I UNIVERSUM ÖGONBLICKLIGEN. DETTA INNEBÄR OMEDELBAR FÖRFLYTNING, SÅ ATT TID OCH AVSTÅND INTE UTGÖR NÅGON BARRIÄR.

Dr Schulmans sammanfattning av fallet

Dr Schulman sammanfattade fallet med att säga att enbart hypnos inte kunde avgöra om individen talade sanning, trots att hon menade att Jack trodde att det han berättade var sanning.

Hon ansåg också, på den negativa sidan, att ju fler detaljer Jack lämnade under hypnosen, ju mindre trovärdighet, dvs desto större risk för att han fantiserade för att täppa till hålen i historien. Ytterligare en negativ detalj var att Jack hade läst boken **MISSING TIME** och sökt upp författaren, Bud Hopkins.

På den positiva sidan är det faktum att vi i **CUFURN** var tvungna att enträget uppmana Jack att följa upp fallet ytterligare. Läkaren spårade inte hos honom någon omedveten motivering såsom publicitetslystnad eller storslagna illusioner. Hon sade att allt detta kanske var något som låg bortom vår fattningsförmåga. **HON ANTYPDE I SINA SPEKULATIONER ATT DE MENTALA BLOCKERINGAR VI STÖTT PÅ KANSKE HELT ENKELT UPPRÄTTATS AV GODA MAKTER, OCH ATT VI LEKER MED ELDEN OCH KANSKE KOMMER ATT SKADA NÅGOT ELLER NÅGON.**

KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW, VOLUME 29, NO.3, 1984.

Översättning: T. Sören Andersson

TELEPATIN - SOM JAG FÖRSTÅTT DEN

Nyckeln är personligheten. Alla livsformer har sin grundpersonlighet. Varje individ inom varje art. Eftersom vi tillhör människosläktet, når vi lättast kontakt med andra människor.

Man bygger upp TP-kontakten med att "känna" på en annan människas personlighet. Känn efter hur du minns någon som står dig nära. Det är inte namnet eller minnesbilden som är det första du minns. Det första är hennes personlighet.

Om du inte brukar försöka "känna på" någons personlighet, så måste detta bli den första övningen. Försök "känna" hans eller hennes personlighet, med helt neutral attityd. Känslorna får i det läget varken vara positiva eller negativa. Endast rent analytiska. Detta är ett måste, då personligheten är detsamma som "telefonnumret" i TP.

För att överföra något meddelande kommer attityden med i bilden. Man använder aldrig ord. När man nått kontakt, lägger man till t.ex. attityden "ring". Bara det, men du måste verkligen vilja att mottagaren skall ringa i början. Det hjälper inte att tillfoga ordet RING, eller bilden av en telefon. Du måste ärligt vilja att personen skall ringa.

När du gör detta som övning skall du inte ha annat i tankarna, någon tid att passa eller så. Du måste vara ledig och "inte ha något att göra".

Personen du tänker till kanske har något att göra, så det blir ingen resonans mellan er. Det får man alltid räkna med i praktiken. NOT. Jag använder orden känsla och attityd. Dessa är mycket viktiga, då de innehåller TP-meddelandet.

Om du är osäker på om du fått TP-kontakt, ta då en tidning och läs något. Om tanken på personen under det förhållandet envisas med att vara kvar, har du en säker kontakt! Lyssna då (känn efter) om personen visar någon attityd eller känsla. Om det finns någon sådan, svara, men svara med helt och fullt ärlig attityd! Absolut ärlighet är ett absolut villkor för TP-kontakt.

Det är allt. Resten är träning. Hur mycket som helst.

Du får inte vara rädd att visa din personlighet. Visserligen ställer det dig långt mer "naken" än du någonsin kan bli utan kläder. Jag kan bara råda dig att helt strunta i sådant. Om du inte gör något medvetet fel, har du heller inget att skämmas för. Vet det!

Alla människor använder TP, men nästan ingen vet om det.

Klas Sefastsson

USA VARNADES AV RYMDVARELSER

En amerikansk toppforskare avslöjar att rymdvarelser varnade amerikanska astronauter för att bebygga månen.

Det var för 18 år sedan, när Buzz Aldrin och Neil Armstrong landsteg på månens yta. När astronauterna kom ut, stod det ett par främmande rymdskepp i en krater en bit ifrån dem. Detta enligt Timothy Good, som har skrivit en ny bok som nyligen utgivits i USA. Den har titeln **ABOVE TOP SECRET; WORLDWIDE COVER-UP**.

Det har flera gånger förnekats av Armstrong att det skulle ha funnits några UFOs på månen. Men enligt Good har han se-

nare erkänt att de varnades av rymdvarelserna för att stanna kvar på månen.

-Just då hade vi starka planer på att bygga en rymdstation eller en stad på månen, lär Armstrong ordagrant ha sagt. Att dessa planer skrinlades berodde på att de främmande rymdskeppens besättningar var oss ytterst överlägsna.

Vid installationen av en ny president informeras denne genast om att det finns en mycket hemlig underrättelsegrupp, som undersöker alla rapporter om UFOs och sedan mörklägger allt för att hindra panik hos allmänheten.

Presidenten har vidare tillgång till ett dokument från 1952. I detta finns bekräftat att ett UFO störtade i New Mexico 1947 och att kropparna efter fyra små människoliknande varelser togs om hand i det havererade rymdskeppet.

Det observeras så många UFOs över Storbritannien varje år att ett forskningscentrum och en spårningsstation står bemannade för jämnan för att kontrollera rymdtrafiken.

Allt detta enligt Timothy Good i hans nya bok.

Tommy Gustavsson

MINIATYR-UFO MED LILLEPUTTAR

1979-05-19

BUKIT MERTAJAM, PENANG, MALAYSIA

Klockan 15.00 rapporterade sex skolbarn att de iakttagit ett landat UFO och fyra 8 cm långa varelser i närheten. En av eleverna försökte fånga en av varelserna, men blev skjuten i handen av den. Varelsen sköt sedan ett annat skott mot en tegelsten och klöv denna på mitten. Efter skjutningarna sprang varelserna tillbaka in i föremålet.

En annan elev grep tag i UFOt med båda händerna, men var tvungen att släppa det, då han kände något som

verkade som en elektrisk ström passera genom händerna. Föremålet lyfte sedan och lämnade en skur av fallande löv i sitt kölvatten.

En 21-årig yngling, som befann sig i närheten, kom fram till platsen efter att ha hört oväsendet precis i tid för att bevittna beskjutningen och föremålets avfärd.

(Tidningsnotis).

KÄLLA: A SUMMARY OF UNIDENTIFIED FLYING OBJECTS AND RELATED EVENTS IN MALAYSIA (1950-1980), AV AHMAD JAMALUDIN.

ARKIVET FÖR UFO-FORSKNING
BOX 11027
600 11 NORRKÖPING

FINNS ATT BESTÄLLA

Klisterdekal	5 kr
Provexemplar UFO-Information	10 kr
Fyrfärgsposter (se baksida nr 3-4 86)	10 kr
Handlingsprogram	30 kr
Jubileumsnummer (1969-1979)	35 kr
T-shirt (vit med rött emblem)	
Ange storlek S, M, L, XL	65 kr
Äldre årgång UI - pris beroende på årgång	
Rapportformulär (gratis) Ange antal	

Rekvirera genom att skriva in belopp och artikel på postgiro 483 6425-1

Glöm ej namn och adress!

POSTTIDNING

UFO-INFORMATION

Box 9109,
580 09 Linköping